

INDEX

PRESENTACIÓ: Socialisme és igualtat

1. PRIMER OBJECTIU; LA RECUPERACIÓ DEL LIDERATGE SOCIAL, POLÍTIC I INSTITUCIONAL

- 1.1 ELS RESULTATS ELECTORALS: UNA APROXIMACIÓ A LES SEVES CAUSES
- 1.2 LES XIFRES ELECTORALS
- 1.3 LA PRIMERA CARACTERÍSTICA ESTRATÈGICA: ESCOLTAR I DIALOGAR
- 1.4 UN NOU ACCENT EN LA REDISTRIBUCIÓ
- 1.5 LA CONNEXIÓ AMB LA JOVENTUT: TRANSPARÈNCIA, FETS CONCRETES I VALORS

2. EL REFORÇAMENT DELS VALORS SOCIALDEMÒCRATES EN LA GESTIÓ POLÍTICA, ECONÒMICA I D'OCUPACIÓ

- 2.1 TRANSFORMAR DES DE LA SOCIALDEMOCRÀCIA
- 2.2 APOSTAR PER MÉS EUROPA
- 2.3 LES REIVINDICACIONS AL GOVERN D'ESPANYA
- 2.4 ELS PROBLEMES ESTRUCTURALS DE LES ILLES BALEARS
- 2.5 PLANIFICACIÓ I GOVERNANÇA
- 2.6 TREBALL: MÉS OPORTUNITATS PER A TOTHOM
- 2.7 EL TURISME DAVANT LA CRISI ECONÒMICA
- 2.8 FISCALITAT PROGRESSIVA
- 2.9 APOSTA CLARA PER L'I+D+I
- 2.10 INTERNACIONALITZAR LES NOSTRES EMPRESES
- 2.11 CIUTAT I TERRITORI PER A LES PERSONES Y CONTRA LA CRISI
- 2.12 LA LLUITA CONTRA EL CANVI CLIMÀTIC
- 2.13 DESPLEGAMENT DE NOVES ENERGIES
- 2.14 RECONDUCCIÓ DEL SECTOR DE LA CONSTRUCCIÓ
- 2.15 TENIR EN COMPTE EL TERCER SECTOR
- 2.16 POTENCIAR LES EMPRESES CULTURALS I EL SECTOR AUDIOVISUAL.
- 2.17 EL CONSUM RESPONSABLE. LA DEFENSA DEL CONSUMIDOR, MÉS NECESSÀRIA QUE MAI.

3. EDUCACIÓ, SANITAT I LES POLÍTIQUES D'IGUALTAT SOCIAL

- 3.1 UNA INVERSIÓ EDUCATIVA AMB RETORN SOCIAL
- 3.2 LA SALUT, ELEMENT NECESSARI PER LA COHESIÓ SOCIAL I EL BENESTAR
- 3.3 LES POLITIQUES DE BENESTAR SOCIAL
- 3.4 LES POLÍTIQUES D'IGUALTAT
- 3.5 IGUALTAT D'OPORTUNITATS, BASE DE LA DEMOCRÀCIA
- 3.6 AUTONOMIA I APODERAMENT DE LES DONES
- 3.7 AVANÇAR EN LA DEMOCRÀCIA ÉS AVANÇAR EN EL LAÏCISME

4. TRANSPARÈNCIA A LES INSTITUCIONS

- 4.1 DESARTICULACIÓ DE BLINDATGES
- 4.2 INFORMACIÓ TRANSPARENT AL SERVEI D'UNA MILLOR GESTIÓ
- 4.3 CONTROL PREVENTIU DEL COMPLIMENT DELS OBJECTIUS
- 4.4 DESENVOLUPAMENT INSTITUCIONAL

5. UNES ESTRUCTURES DE PARTIT ADAPTADES ALS NOUS TEMPS I ALS NOUS OBJECTIUS

- 5.1 AFRONTAR EL PROCÉS D'INDIVIDUALITZACIÓ DE LA NOVA SOCIETAT
- 5.2 ACTORS PRINCIPALS D'UNA XARXA PLURAL
- 5.3 MANUAL DE TRANSFORMACIONS

DISPOSICIÓ ADDICIONAL ÚNICA

PRESENTACIÓ

Socialisme és igualtat

Aquesta Ponència-marc és la primera peça d'una brúixola que ha de guiar als i a les socialistes balears durant els propers quatre anys, plens d'incerteses i dificultats. Convé, idò, que posem el major esment en el diagnòstic de la situació i en la teràpia posterior. I, sobretot, que sapiguem distingir el blat i la palla, per tal de no errar-nos de tasca en aquests temps de confusió.

Si hi ha un tret que diferencia l'esquerra de la dreta és la igualtat, és a dir, totes les polítiques que corregeixen desigualtats entre les persones.

Amb condicions de desigualtat endèmica i sense una vertadera cohesió és impossible el progrés social i democràtic. No tenen la mateixa llibertat aquells que viuen dins la pobresa que aquells que gaudeixen d'una bona posició econòmica. De la mateixa manera, la desigualtat està especialment vinculada a la vulnerabilitat social, a la corrupció, a l'increment de perills com la injustícia, la discriminació, la humiliació o la negació de la dignitat humana.

La desigualtat fa perdre el sentit de la fraternitat, i sense un sentit de propòsits comuns i de dependència mútua no hi ha comunitat. I sense comunitat, sense projecte comú, sense cohesió, ens trobem menys capacitats per fer front a les adversitats.

La fraternitat esdevé condició necessària per a la pròpia política i, en conseqüència, no és rar que la política passi per mal moments.

Fruit d'una brutal desregulació, els poders econòmics s'han emancipat de tot allò que no sigui el màxim benefici i fugen del mínim control ètic. Acumulen poders globals no sotmesos a la vigilància democràtica, naturalment per manca de polítiques democràtiques globals. Provoquen que tot sigui present i a curt termini. Destruïxen les idees de futur i de solidaritat amb els que vindran després de nosaltres. Esbuquen els valors de la cohesió social perquè volen, per als seus interessos, una societat individualista i de consumidors, una societat de la inseguretat, de la por i de la desigualtat. En definitiva, una societat basada amb la màxima cesarista del "divide y vencerás" que em recorda allò de "disuélvanse" de la policia franquista per eliminar la possibilitat d'ajuntar esforços o de reunir-se.

Vivim una època en la qual el poder s'allibera de la política i la política perd poder. El poder té dimensió global però la política segueix essent estatal. I això té un efecte immediat de desconfiança de la gent amb la política. Els ciutadans se n'adonen de que la seva vida està, de cada dia més, en mans d'uns poders sobre els quals la política hi té molt poc control i que, això du a l'imperi de la llei de la selva on el més gran es menja el més petit.

Per això la gent té por: por davant la velocitat desfermada dels canvis, por de perdre la feina, por per haver perdut el control de la pròpia vida i, el que és més greu, que l'autoritat que els havia de protegir també ha perdut el control, que ara està en mans de forces llunyanes i fora del seu abast.

Com és obvi, aquesta situació fa que els ciutadans valorin l'ordre i la seguretat per sobre de tot. Fins i tot pot arribar que els valorin per sobre de la pròpia democràcia i la política. Tornen temps proclius als salvadors, a les religions i a la fe, a l'odi als forans...

Creixen les desigualtats, fruit d'un capitalisme desfermat que està deixant un munt de gent fora de joc, desclassats i excedents del sistema. Un sistema que, brutalment desregulat, ha

demonstrat la seva incapacitat de donar respostes al conjunt de la ciutadania i ha estat origen de la pitjor crisi econòmica i financera de la nostra recent història.

Aquesta situació està degudament esperonada per les forces de dretes que, mitjançant les privatitzacions, aprofiten la circumstància per desmuntar la part pública, o sigui la xarxa que garanteix la cohesió i l'assegurança col·lectiva que fa que els ciutadans i les ciutadanes es sentin no només consumidors o beneficiaris sinó també actors responsables.

En paral·lel, l'ocasió és aprofitada per donar passes enrere en la lluita contra el canvi climàtic, impulsant una forma de vida que unida al creixement de la població no és sostenible de cap de les maneres.

Com és evident, aquí no hi hem arribat en dos dies. Fa anys que les forces neoliberals van guanyant terrenys i que la socialdemocràcia s'està desplaçant a escenaris que no són els seus.

En conseqüència, el primer gran objectiu dels i les socialistes ha de ser retornar al posicionament genuí de la socialdemocràcia. Hem de reforçar els sistemes públics, els capaços de crear idea de comunitat i de defensa de la seguretat col·lectiva mitjançant l'estat del benestar, que són els únics que garanteixen el futur de prosperitat compartida. Al mateix temps, hem de rompre la visió a curt termini i assegurar un món millor pels que vendran després de nosaltres.

En definitiva, ens hem de centrar en la lluita global i local contra les desigualtats, que són la font de tots els perills que avui afecten a la democràcia, a la política, i a la cohesió de les nostres societats.

Les necessitats demanen una visió internacional clara i contundent atès que la majoria dels problemes que afecten directament a la vida dels nostres ciutadans es deriven de problemes globals: la crisi econòmica, el canvi climàtic... Per tant, necessitem veritables interlocutors globals socialdemòcrates i d'aquí la importància de reforçar la Internacional Socialista amb postures globals conjuntes i rotundes per crear cohesió i igualtat. Necessitem interlocutors globals, d'aquí la importància del projecte Europeu, que ha de ser més federal i més democràtic. El federalisme intern i extern és la gran aposta per fer compatible la suma d'esforços sense malmenar la identitat pròpia de cada estat, regió o illa.

En la nòmina de nous objectius apareix com imprescindible fer una aposta clara per la governança, entesa com a suma de projectes entre institucions públiques i agents econòmics i socials, una governança que aposti per el creixement sostenible tant des del punt de vista medi ambiental com de cohesió social. En conseqüència, hem donar suport als sindicats i compartir la seva adaptació a uns temps tan canviants des del punt de vista de les relacions laborals. Avui, la font de desigualtat més dramàtica i propera és l'atur, per tant, necessita de tots els esforços públics d'acció i de concertació amb els agents econòmics i socials.

Els nous temps també demanen a la política més proximitat i més transparència, unes institucions que els ciutadans i ciutadanes sentin com a seves, i ningú es sent part d'un tot si aquest tot no dona la participació i la informació necessàries. Això suposa canvis d'envergadura a les institucions, molts d'ells ja iniciats a la darrera legislatura o apuntats al programa electoral. També implica molts canvis per al partit, que ha de reforçar la transparència, la millora de la democràcia representativa, la participació de la militància i dels simpatitzants, la rendició de comptes...

Per tots els reptes esmentats hi ha un comodí permanentment: L'aposta imprescindible per l'educació i la formació tant a nivell de la societat com, internament, al partit.

Davant d'uns temps tan difícils no basta amb tenir els millors principis i valors, no basta amb tenir la raó... és imprescindible que l'esquerra toqui realitat i que assumeixi que la política és l'art del que és possible. Tal vegada, més que omplir-nos la boca argumentant que un altre món és possible, és urgent transformar l'actual mitjançant projectes concrets que millorin la crua realitat i que demostrin als ciutadans que tenim una forma diferent i més efectiva, respecte de la dreta, de llegir i tractar aquesta realitat.

La socialdemocràcia no ha de ser només una acció reactiva a la desmesura del capitalisme sinó un projecte responsable i de cohesió social, un esforç permanent per la igualtat i la llibertat, una garantia contra la discriminació, la humiliació i la negació de la dignitat humana. Tinguem-ho ben present.

1. PRIMER OBJECTIU: LA RECUPERACIÓ DEL LIDERATGE SOCIAL, POLÍTIC I INSTITUCIONAL.

Hem finalitzat un període excepcional i especialment positiu a Formentera Eivissa, Menorca i Mallorca que mai no s'havia viscut des del 1983 pels i les socialistes, ja que la ciutadania ens va donar un mandat clar el 2007 a moltes institucions de les illes, i també a nivell central en el 2004 i en el 2008.

Governar a totes les administracions de forma conjunta, sense cap pes institucional del Partit Popular, ha permès fer canvis profunds en matèria social que seran valorats a mesura que la història els pugui contextualitzar i comparar amb períodes de govern posteriors i anteriors: s'ha millorat el finançament, històricament una de les lacres que hem anat arrossegant, i s'ha aprofundit en un model territorial i institucional que hem defensat en els darrers 25 anys, malgrat que s'ha de millorar i afinar, i s'ha de fer des del debat i la participació. Governar a totes les administracions de forma conjunta, sense cap pes institucional del Partit Popular, ha permès fer canvis profunds en matèria social que seran valorats a mesura que la història els pugui contextualitzar i comparar amb períodes de govern posteriors i anteriors: s'ha millorat el finançament, històricament una de les lacres que hem anat arrossegant, i s'ha aprofundit en un model territorial i institucional que hem defensat en els darrers 25 anys, malgrat que s'ha de millorar, afinar i avançar per garantir que s'arribi a tots els territoris i institucions des de l'equitat, i s'ha de fer des del debat i la participació.

Els resultats electorals però, deixen clar el descontentament de la ciutadania actuen com un toc d'atenció sobre les nostres polítiques, deixant palès que no totes les decisions han estat encertades, i que han hagut coses que s'han de millorar de cara al futur immediat. El tema més important ha estat la crisi, a la qual no hem sabut adaptar-nos i combatre, però han hagut més temes que haurem d'analitzar a consciència. Per tant, cal acceptar l'anàlisi de les causes externes i internes del desastre electoral i de la pèrdua de la confiança, assumir les responsabilitats, i posar en marxa els canvis necessaris per a la creació i enfortiment d'un projecte, que des del sentir socialista, recobri la credibilitat en el nostre partit, i el suport a la nostra idea de societat en benefici de tots/es.

Així doncs, els i les socialistes, hem de fixar-nos com a primer objectiu de cara als propers quatre anys estar al costat de la ciutadania per ajudar a superar la crisi i aconseguir el lideratge social, polític i institucional, greument afeblit com a conseqüència dels resultats de les darreres eleccions autonòmiques, locals i generals. El repte és colossal perquè l'assoliment d'aquest objectiu es veurà emmarcat, a la força, en uns temps d'incertesa econòmica internacional, crisi europea, de les més grosses diferències socials que es marcaran amb la política conservadora, i sobre tot, de les més grans mutacions socials i tecnològiques del darrer segle.

A nivell mundial vivim els signes de transformació d'una època acabada i un altra que comença, amb els conseqüents trasbalsos de tota mena que això comporta.

Per tant, no només tenim davant la tasca de reajustar el partit per recuperar el vot, sinó un altra de molta més envergadura: recuperar la confiança dels ciutadans, la credibilitat, elaborar un projecte socialdemòcrata adaptat a la nova societat, forjar un futur nou que no està escrit i liderar els grans canvis que se'n derivaran i que afectaran a tot el món. Per fer front a un desafiament d'aquesta envergadura gegantina, els socialistes hem d'estar intel·lectualment oberts a l'allau de noves circumstàncies que consolidaran els perfils de les societats del segle XXI.

Gaudim de l'avantatge, però, de tenir al nostre costat una certesa invariable: en qualsevol de les noves fisonomies socials resultants dels canvis s'haurà de lluitar per consolidar els valors essencials dels drets humans i dels que ens caracteritzen com a socialistes: la justícia, la igualtat d'oportunitats i la defensa dels interessos col·lectius per damunt dels particulars, per molt poderosos que siguin. A més, n'afegirem d'altres de confecció més contemporània però igualment assumits: el respecte mediambiental, els drets dels consumidors, la transparència, la proximitat, la igualtat de gènere, la participació institucional i l'acceptació de la diversitat com a element enriquidor i integrador. I a nivell econòmic, el lideratge de la política per damunt dels mercats.

Els i les socialistes hem de ser conscients del canvis socials i els interessos i exigències de la nova ciutadania; s'han de tenir en compte les noves estructures de participació lateral, transparent i oberta en front dels sistemes tradicionalment verticals i autoritaris, com a requisit imprescindible per a l'exercici dels drets.

En qualsevol cas l'objectiu de recuperació del lideratge social i polític significarà pels socialistes l'assumpció d'un estat permanent d'atenció i de presència social per tal afrontar els canvis sense judicis previs ni condicionaments del passat. No ens podem refugiar en la idea de que solament es tracta de recuperar els bons temps passats. No podem pensar que tenim raó perquè l'hem tinguda durant molt de temps. El convenciment i la percepció de que tenim raó l'hauréem de guanyar dia a dia, iniciativa a iniciativa, persona a persona.

El nostre punt de referència essencial ha de ser la realitat del carrer, la de les persones, amb la circumstància de que la realitat d'ahir mateix és molt diferent a la d'avui. La nova actitud a l'hora de trobar solucions haurà de ser, paradoxalment, més global i més pròxima a la vegada i sempre ben aferrada a la realitat de les persones.

Per a la recuperació de la credibilitat dels i les socialistes seran necessàries propostes concretes, però també el reforçament d'actituds com : la disposició permanent per aprendre, escoltar i l'exercici constant de l'autocrítica i d'exploració de possibilitats innovadores. Ja no basta amb la confrontació dels posicionaments tradicionals. La millora de la política exigeix respecte per a l'adversari, realisme en relació a les expectatives generades i uns trets diferenciadors no intercanviables amb les polítiques de la dreta.

1.1. ELS RESULTATS ELECTORALS: UNA APROXIMACIÓ A LES SEVES CAUSES

La caiguda del vot ha estat pràcticament uniforme a totes les autonomies i ajuntaments, excepte en aquells territoris on la gestió socialista duta a terme des de les institucions, ha arribat a les persones . La desfeta no ha respectat territoris (la caiguda del vot ha estat pràcticament uniforme a totes les autonomies i ajuntaments) ni generacions, ni distintes sensibilitats polítiques internes. La torrentada s'ho ha endut tot: poder municipal, autonòmic i estatal sense distincions de persones, projectes i matisos ideològics.

Com és natural, aquesta pèrdua de poder és multicausal ja hem avançat molt sobre el debat de les causes en els darrers mesos i en els diferents àmbits del Partit però és necessari repetir que les derrotes que hem patit són per causes pròpies i alienes. Com a principals causes trobem la situació econòmica i la incertesa sobre el futur a nivell mundial, però també una forta decepció i pèrdua de confiança de la ciutadania envers les polítiques socialistes pel que s'ha viscut com una gestió defectuosa o injusta de la crisi per part del govern espanyol, especialment perquè no s'han aplicat polítiques fiscals progressives, creant-se un sentiment d'allunyament de les necessitats dels ciutadans i ciutadanes en front les imposicions dels mercats internacionals.

Entre les raons que varen provocar la desafecció cap al Govern de Rodríguez Zapatero i el Partit Socialista, ocupa un lloc important la urgència en que es varen prendre les duríssimes mesures econòmiques de maig de 2010, el que va significar per una bona part de les persones militants i simpatitzants, una pèrdua de la coherència del nostre discurs al fer-se palès que hi havia un canvi de prioritats en les polítiques. Una mancança de comunicació i explicació en la presa d'aquestes mesures, també es pot afegir entre les causes de desafecció.

Després s'ha pogut comprovar que les mesures preses pel Govern espanyol van ser molt menys impactants que les decidides per Itàlia, Grècia, Irlanda, Portugal, França, Gran Bretanya i fins i tot la pròpia Alemanya. Però el procés de descrèdit ja no es va poder aturar, sens dubte, aquesta desafecció ha tingut un efecte molt negatiu en tots els resultats electorals.

En tot cas, la controvèrsia (objectiva o no) generada sobre la gestió de la crisi econòmica realitzada pel Govern central va arrossegar i esborrar de la consciència popular molts altres aspectes positius realitzats pels socialistes al mateix Govern central i també als governs autonòmics i municipals.

De totes maneres, hi ha que tenir en compte que des de 2008, any d'esclat de la crisi econòmica, fins ara s'han celebrat 19 eleccions a tota Europa i només tres Governos han pogut resistir; la resta, de tot signe polític, a dreta i a esquerra, han estat electoralment arrossegats per un fenomen molt similar a l'espanyol.

No menys important a l'hora de valorar les causes de les derrotes electorals a tots els àmbits és el fet de que durant la gestió del Govern socialista hem arribat a la xifra de quasi cinc milions d'aturats i a una notable davallada de l'activitat econòmica. Les famílies de les classes populars i fins i tot les de les mitjanes han sofert durament els efectes de la crisi en forma d'atur i d'enfonsament de petits negocis. La manca de crèdit impedeix, encara avui, emprendre activitats econòmiques.

Sembla, doncs que l'atur és el més gran condicionant de l'opinió pública i s'ha estès la percepció de que abans es vivia millor per que hi havia moltes més oportunitats de treballar i per molta gent, això ha estat un motiu convincent per deixar de votar socialistes o sumar-se a l'abstenció. Hem de tenir en compte que aquesta percepció prové del fet que l'atur, indiferentment de les prestacions socials que defensin als aturats, posa en perill la capacitat de sustentar-se i la qualitat de vida dels ciutadans i ciutadanes així com la seva autonomia.

Un altre motiu important a considerar de cara a la desafecció a les Illes Balears és la constatació de que les denúncies de corrupció al PP, per importants i transcendents que siguin, com és el cas de la passada legislatura a les Illes Balears, no afecten al seu vot. Els grans i continus escàndols de corrupció, que han arribat fins a l'expresident Jaume Matas, no han fet perdre un sol vot al PP. Tenen, indirectament, efecte "bumerang" negatiu cap al PSOE perquè es crea una tendència en l'opinió pública a concloure que "tots són iguals". Aquesta determinació no afecta als votants del PP però sí als del PSOE, amb vot molt

menys fidel i més crític.

El fet de que els nostres votants i els de l'esquerra no vagin a les urnes ens ha de fer pensar en la necessitat imperiosa de teixir xarxes encara més directes entre les cúpules del partit i les organitzacions de base i agrupacions de la nostra formació, per tal d'explicar amb claredat i convicció tot el que s'està executant.

A Balears, però més concretament pel que afecta a l'illa de Mallorca, s'ha de tenir també molt en compte com a causa de la pèrdua de la nostra capacitat per mantenir els governs, els escàndols de corrupció que han afectat a UM, soci de govern en el Govern autonòmic, el Consell de Mallorca i l'ajuntament de Palma. La gestió d'aquestes institucions es va veure enterbolida per la crisi d'Unió Mallorquina, causada per l'aflorament de greus casos de corrupció política. Només en la segona part de la legislatura, aquest partit va mudar de líder quatre vegades. Això va fer que l'atenció de l'opinió pública estés més pendent dels esdeveniments polític-judicials d'aquest partit que de la tasca de Govern. També han contribuït notablement a la consolidació d'un estat d'opinió de recel el funcionament de les institucions, potser poc transparents en les seves responsabilitats per la majoria de la ciutadania, el que encara ha reforçat més a la desafecció dels i les votants cap a les candidatures d'aquells que han tingut la responsabilitat dels governs.

A les illes de Menorca, Eivissa i Formentera, la percepció de la feina del Govern de les Illes Balears ha estat distant i poc coneguda. Els Consells Insulars d'aquestes Illes, tot i obtenir algunes millores en el finançament dels serveis, no han assolit encara el nivell de protagonisme i interlocució política que seria desitjable amb un territori discontinu com són les Illes.

Aquest fet, ha contribuït de manera notable al deteriorament de la percepció ciutadana de la classe política en general (a les enquestes apareixia com el segon problema per als espanyols) i ha perjudicat essencialment als i les socialistes, ja que els seus votants són molt crítics pel que fa a les actuacions dels i les dirigents polítics.

El descontent general ha fet que creixi l'aversion al bipartidisme, que és una de les bases del moviment del 15-M (el PPSOE), moviment que després de la victòria electoral del PP està pràcticament desaparegut. També en aquest apartat, només hi surt perdent el PSOE mentre el PP roman intacte. De fet, la lluita contra el bipartidisme tendeix a portar-nos, com s'ha pogut comprovar, a l'unipartidisme del PP. A més hem de considerar que aquest bipartidisme no és conseqüència d'una actuació premeditada del PSOE, si no del fet que el PP agrupa a tot l'electorat de dretes no existint alternatives, mentre que el PSOE ha pogut agrupar a la majoria de l'electorat d'esquerres fins ara. Tot i que parlem d'un bipartidisme circumstancial, hem de considerar el fet de que la llei electoral pot ser injusta amb els partits més "petits".

La contundent incidència del debat estatal de la crisi econòmica ha pràcticament anul·lat els debats de la gestió autonòmica i municipal. Els esforços del govern autonòmic i dels governs locals ni tan sols han estat presos en consideració pels votants davant el colossal condicionament de l'atur en la conformació de l'opinió pública a nivell estatal. De res han servit les nombroses iniciatives realitzades pel Govern de les Illes Balears, els Consells Insulars o els ajuntaments socialistes per pal·liar els efectes de l'atur. De fet, es va aconseguir que les nostres illes fossin la regió espanyola on més disminuïa l'atur però l'onada del rebuig als socialistes en general va tapar aquesta circumstància positiva.

Com ja s'ha esmentat anteriorment, les eleccions autonòmiques i locals de maig 2011 van ser concebudes per l'electorat amb clau estatal a causa d'un element ben senzill: la ciutadania percep que les grans decisions econòmiques, les que poden canviar el rumb, no són preses pels poders regionals sinó pels estatals. En clau estrictament local de Mallorca cal dir que la desaparició del centre regionalista del mapa electoral, ha afavorit el resultat

del PP. L'absència d'Unió Mallorca, que històricament ha servit com a tap pel creixement dels conservadors, ha donat al PP una majoria absoluta qualificada. A la resta de les illes, aquest factor no s'ha percebut ja que no existia aquest partit. És més, a Eivissa ha sorgit un nou partit de centre-dreta (Nova Alternativa), que amb la seva ambigüitat ha pogut captar vots de l'esquerra.

Davant aquesta realitat els i les socialistes hem de fer-nos ben conscients que part dels problemes estructurals, els trobem a nivell microeconòmic, motiu pel qual és necessari reforçar el treball a nivell local.

Per a no caure en errors ni en bloquejos analítics en la definició de les causes de la desfeta convé tenir ben present un fet molt característic de les societats de les tecnologies de la informació i la comunicació: la realitat dels fets no sempre coincideix amb la percepció que la gent té d'aquests mateixos fets. Si senzillament ens enroquem en defensar la raó i la pertinència de les nostres iniciatives serà molt difícil avançar en les propostes de futur malgrat tinguem de la nostra part un gran percentatge de la raó objectiva. Si l'electorat no ho ha percebut així, és que s'han comés errors.

És important que els i les socialistes recuperem el llenguatge, el marc i el relat de la socialdemocràcia tradicional, amb objectius que massa sovint han quedat arraconats darrera dels plantejaments estrictes i immediats de l'aplicació d'unes normes i d'unes mesures provinents d'institucions europees dominades per la dreta. En aquest punt, els socialistes balears han de reivindicar els principis universals de la Il·lustració, en el sentit de plantejar seriosament idees força de justícia, igualtat i equitat econòmica establint sistemes de comunicació efectius que amplifiquin el nostre missatge i siguin clars. No podem oblidar les responsabilitats de determinades gestions pròpies de Govern, Consell i/o ajuntaments que han estat percebudes per part dels ciutadans com fets descoordinats i mancats de força per modificar el context quotidià.

1.2. LES XIFRES ELECTORALS

Resultats electorals a les Illes Balears

	AUT. 2011	AUT. 2007	GEN. 2011	GEN.2008
PP	194.680	194.372	216.808	208.460
PSOE	104.397	136.027	126.344**	209.451*
PSM	39.868	40.864	31.378	25.454
LLIGA	12.313			
CONVERGENCIA	11.922	UM 28.178		
EU	9.620		21.626	13.447
UPyD	8.722		18.489	3.105
ERC	5.323		4.600	

*Amb pacte a Eivissa i Formentera pel Senat i en solitari al Congrés

** Amb pacte a Formentera

Un senzill i primari anàlisi dels darrers resultats electorals del mes de novembre 2011 a Balears ens condueix a circumstàncies a tenir el compte:

- Tots els partits guanyen en vots en relació a 2008 a excepció del PSIB-PSOE, que en perd 83.000 (tots els nombres estan arrodonits a milers).
- La resta de partits guanyen vots amb les xifres següents:
  - UPyD..... + 15.000

- EU ..... + 8.000
- PP..... + 8.000
- PSM ..... + 6.000
- Altres ..... + 5.000

- En el supòsit, pràcticament impossible, de que tots els vots guanyats per tots els partits fossin antics vots socialistes, aquesta suma pujaria a 42.000. En conseqüència es pot afirmar que, un càlcul de magnituds aproximades, dels 82.000 vots socialistes perduts a Balears, en torn als 50.000 han anat a parar a l'abstenció, és a dir un 60%.
- Pel que fa els vots que s'han dirigit cap a l'esquerra, en el seu conjunt estarien en torn als 14.000, és a dir, un 16% del total del vot socialista perdut, una xifra per davall de les expectatives que tenien aquests partits.
- Més significatius serien els vots que han recalat al conjunt format per UPyD i el PP: 21.000, és a dir un 27% del vot socialista perdut.

4 conclusions per tenir en compte a l'hora d'establir estratègies polítiques:

1. El gruix (60%) de l'electorat socialista votant l'any 2008 i descontent quatre anys després no ha volgut votar a un altre partit i s'ha decantat per l'abstenció. Això fa pensar que una hipotètica recuperació de la il·lusió i la confiança d'aquesta franja de persones podria suposar renovar el seu vot socialista.
2. Els partits a l'esquerra del PSOE no ha estat el gran refugi de los vots socialistes descontents en la mesura de les previsions. L'acumulació de només un 16% del vot perdut , i ateses les circumstàncies, no suposa el principi d'una tendència. Per altra banda, el vot d'aquests partits es mou històricament, en relació al PSOE, pel principi dels vasos comunicants: quan un puja l'altre baixa.
3. Més preocupant és l'arribada de l'antic vot socialista a UPyD, que ha passat de 3.000 a 18.000 vots, és a dir, un increment del 600%. Aquesta sí que es pot considerar una tendència a tenir en compte. El caràcter populista i espanyolista d'aquesta petita formació política pot haver resultat atractiu per votants socialistes poc fidelitzats i per aquelles persones que es volen desmarcar intel·lectualment de l'anomenat bipartidisme, amb arguments tals com que els conceptes "esquerra" i "dreta" són caducs o passats de moda .
4. L'hipotètic transvasament de 8.000 vots socialistes al PP, sobre un total de 216.000 obtinguts, no permet treure cap conclusió de tendència.

Pel que fa a les eleccions autonòmiques, les conclusions són semblants a les extretes per les eleccions generals:

- El PP treu exactament els mateixos vots que el 2007, que llavors li suposaren 29 diputats però en el 2011 es converteixen en 35.
- L'explicació radica en dos fets essencials: la davallada de 32.000 vots socialistes i l'absència d'un espai de centre nacionalista amb representació parlamentària. A Mallorca són 3 diputats menys, una circumstància que prima a la força més votada.
- El conjunt de partits a l'esquerra del PSIB-PSOE augmenten en 14.000 vots. En el supòsit ja emprat de que tots fossin antics votants socialistes arribaríem a la

mateixa conclusió de les eleccions generals: gairebé el 50% de vot socialista perdut s'ha refugiat en l'abstenció.

- En relació a les eleccions europees de 2009 és especialment important assenyalar que es va mantenir la representació balear, tot i reduir-se notablement els vots obtinguts per les i els socialistes en el conjunt del Estat espanyol.

1.3. LA PRIMERA CARACTERÍSTICA ESTRATÈGICA: ESCOLTAR I DIALOGAR

Tenint en compte totes les referències descrites anteriorment, la primera passa que ha de realitzar el PSIB-PSOE per l'assoliment de l'objectiu de recuperar el lideratge social i institucional és el restabliment dels llaços amb la ciutadania mitjançant un mètode inicial tant senzill com eficaç: escoltar i participar activament amb la ciutadania. Escoltar el batec de la ciutadania sense judicis previs, amb capacitat de comprensió i assumpció d'errors propis. Escoltant a tots aquells ciutadans i ciutadanes que tinguin alguna cosa a dir.

Atenent les noves tendències de comunicació, la personalització és la base del "govern per a tots". Com és natural s'ha de seguir connectant, i ara més que mai, amb col·lectius de persones i segments demogràfics o geogràfics de la població amb trobades presencials.

Les Tecnologies de la Informació i Comunicació (TIC) són un element més dins la nostra vida, dins la quotidianitat de la ciutadania i, com a tal, esdevenen una oportunitat per arribar a persones a les que fins ara, ens resultava més difícil. Són també una oportunitat per resoldre la llunyania entre ciutadania i classe política, tan criticada darrerament.

El PSIB-PSOE sempre ha d'anar una passa endavant: ha de liderar la maduresa digital dels seus representants i ha de ser referent en l'ús i aplicació de les TIC, com a eina necessària de millora de la comunicació i rendició de comptes a la ciutadania.

De la mateixa manera, cal repensar de quina manera hem de dur a terme la nostra presència a les barriades i municipis de les Illes Balears. Cal conèixer la seva idiosincràsia i els problemes existents per poder oferir les respostes més adients. Altrament, la nostra presència ha de ser constant, integrant-nos a les diferents associacions dels nostres municipis.

Amb qualsevol dels sistemes, els socialistes hem de reprendre diàleg amb la ciutadania donant-los la primera i la darrera paraula. I, sobre tot, escoltar. És absolutament indispensable dedicar una part molt important dels nostres esforços organitzatius a elaborar un pla sistematitzat que ordeni aquesta operació de proximitat. Un pla que s'haurà d'abordar des d'una profunda autocrítica i rebre el missatge que ens donen els ciutadans/electors amb respecte, humilitat; sense prepotència, però també sense conformisme, tot treballant pel compliment dels compromisos electorals.

Les eleccions ens han demostrat clarament que hem perdut la confiança en àmbits molt plurals de la nostra societat i això ens du a la conclusió de que hem comès errors.

El reconeixement dels errors passats ens ha de donar l'oportunitat per canviar tot allò que, des de l'experiència, volem renovar. Avui som conscients de que no varem percebre l'envergadura de la crisi des dels seus inicis. Igualment, les respostes que vam oferir, principalment des del govern estatal, per fer front a la crisi no van ser les més adients. El fet d'actuar tard i a les ordres dels mercats van danyar la nostra imatge i credibilitat. A més, no hem sabut fer de la crisi una oportunitat per avançar cap a un model econòmic més sostenible i centrat en l'educació, els serveis socials, el turisme de qualitat i la investigació i el desenvolupament.

L'estabilitat i la imatge d'unitat que han de projectar els Governos, també és un repte a assolir en el moment de fer pactes amb d'altres forces polítiques. Per tant, cal evitar els problemes que s'han pogut donar als executius de coalició que hem presidit els socialistes. En aquest sentit, els problemes de coordinació són un factor que genera desconfiança entre els ciutadans, sobretot, durant aquests temps de crisi.

En aquest mateix camí, hem de comprendre els retrets dels ciutadans, que estan passant per temps i situacions molt dures. I davant les seves queixes no hem d'evadir responsabilitats amb justificacions de les nostres polítiques sinó amb l'assumpció de responsabilitats per decisions preses o per manca d'elles.

És el cas de la bombolla immobiliària que ha causat tants de danys en l'estructura productiva del país i, posteriorment, ha estat el principal aliment que ha fet engreixar les llistes d'aturats. Un exemple més d'un model de creixement insostenible a les Illes Balears i que els socialistes des de les institucions hem fet tot el possible per anar canviant, apostant per la innovació i la cohesió social, preferentment.

El propi moviment del 15 M i tot el que se'n deriva ha de merèixer el màxim respecte com a moviment ciutadà i ha de ser objecte d'anàlisi i reflexió profunda. El seguit de propostes de canvi social formulades per aquestes persones, així com la reivindicació d'una major participació a la presa de decisions seran valorades a l'hora de dissenyar les nostres estratègies, des de la coherència política i i la sensatesa responsable d'un partit de Govern com és el PSIB-PSOE.

En el nou mapa de recuperació de complicitats, els sindicats han de tenir un paper prioritari pel que suposen de defensa de la classe treballadora, que ha de ser un signe a compartir amb l'impuls de les polítiques més genuïnament socialdemòcrates. Les associacions sindicals, igualment, hauran de fer esforços per projectar cap als treballadors la seva funció social, duta a terme des de la renovació i la transparència.

També s'han de tenir molt presents les organitzacions socials, reflex de la pluralitat del segle XXI, ja que hi ha molts col·lectius que, per les coincidències de les seves reivindicacions, compartim afinitats (dones, immigrants, defensors del mediambient, associacions de veïns, joves, homosexuals, majors ...).

Hem de convertir en prioritat absoluta la recuperació de la confiança dels ciutadans progressistes i alineats amb els valors de l'esquerra sense demagògies ni falses i enlluernadores promeses. Ho hem de fer amb missatges pedagògics envers la societat i oferir al mateix temps una font generadora d'opinió, amb proximitat i autocrítica però sense claudicacions .

En definitiva, hem d'obrir més i millor la nostra percepció per tal d'incorporar al nostre projecte les demandes d'una societat de cada vegada més fragmentada, plural i d'interessos molt diversos. Hem de posar especial atenció als canvis i a la varietat dels valors socials.

Efectivament, la nova esperança que hem d'aportar els socialistes del segle XXI és l'autorealització individual: crear les condicions perquè cadascú sigui allò que vol ser en un marc d'igualtat d'oportunitats i justícia social. La progressió de les reivindicacions individuals ha modificat la naturalesa del poder polític. Ja ningú espera que el poder polític prescrigui un comportament general per a tots sinó un projecte "clau en mà" per a cadascú en particular. La nova frontera dels i les socialistes és posar en moviment la societat i, des del prisma de la solidaritat crear les circumstàncies que permetin a l'individu fer la seva elecció i construir els seus propis projectes.

Per tal d'ampliar el recolzament popular, el nostre projecte d'aproximació ha d'incloure forçosament l'estudi i l'acceptació de les transformacions de les estructures familiars i, sobre tot, les dinàmiques de comunicació i de comportament social.

En aquest mateix camí, els socialistes hem de compartir les correccions del model democràtic que han proposat moviments com el del 15M. No ens podem conformar amb models del passat que presenten alguna fissura com és el cas de la reforma de les lleis electorals per a la recerca d'una representació més justa, directa i pròxima.

Tot això requerirà la formulació d'un projecte i d'un model de partit molt més complex que el tradicional i una regeneració de les propostes, del discurs i dels mètodes que hem emprat fins ara, que s'han quedat ancorats en el segle passat, pel que és imprescindible modernitzar i adaptar als nous temps.

Aquestes propostes han de ser traslladades a l'opinió pública en general i a cada ciutadana i ciutadà en particular, per dirigents, ben preparats i bons gestors de la comunicació que han de saber transmetre solvència i confiança. En aquest sentit, la tasca de formació dels militants, càrrecs públics i orgànics així com de nous quadres de partit és indispensable per encarar els nous temps.

1.4. UN NOU ACCENT EN LA REDISTRIBUCIÓ

Al capdavant de la idea que hem de traslladar a la ciutadania està un projecte de societat en la qual hem de repartir molt més equitativament el coneixement i "l'empoderament". Igualment, hem de fer èmfasi especial en que la redistribució a través de l'Estat del Benestar: és la manifestació material i pràctica de la idea de justícia social que caracteritza a la socialdemocràcia.

El mandat socialista s'ha de diferenciar de la primera i segona etapa, una primera d'avanç notable en drets i llibertats cíviques i una segona on el context de crisi econòmica i el model de creixement neoliberal, al que no vam fer front des de la primera etapa, han estat factors condicionants d'un augment de les desigualtats.

La diferència entre la manca de fermesa del Govern d'Espanya d'avançar cap a una progressivitat fiscal xoca directament amb la voluntat manifestada pels i les socialistes al Govern de les Illes Balears, d'emprendre un seguit de mesures valentes, amb criteris de progressivitat i clarament socialdemòcrates que no es van poder aplicar, al no tenir la majoria suficient.

El fet de que la sobirania del Govern (i de tots els Governos) s'hagi de sotmetre a altres poders no democràtics com ara són els mercats financers, incontrolats i desregulats, l'especulació sense escrúpols o les agències de qualificació, han acabat per crear l'allunyament electoral, en general, però molt especialment cap al PSOE.

La recuperació de la confiança dels votants socialistes que ens han abandonat haurà de passar, inexorablement, per donar les majors mostres de credibilitat a tots els objectius de redistribució social. Aquest hauria de ser el distintiu del PSIB-PSOE que s'haurà de projectar cap a l'exterior: una aposta clara, valenta i decidida en la redistribució de la riquesa i en la disminució de les desigualtats, factors fonamentals per una major cohesió social.

Tampoc s'ha d'arraconar la iniciativa privada, ja que és una eina que ha de ser respectada i desenvolupar-se dins el marc d'un sistema polític, social i econòmic just, eficient, solidari i coherent que garanteixi la igualtat d'oportunitats de tots i totes els i les ciutadans i ciutadanes.

I, sobre tot, hem de dedicar la major part de la nostra capacitat d'explicació a l'indispensable retorn de la política al primer pla del debat social. No serà fàcil pel grau de desprestigi que l'opinió pública ha anat acumulant, però hem de deixar ben palès que els que rebutgen la política són els que volen prescindir-ne per defensar els seus interessos particulars.

La política, en forma de lluita per la democràcia, vot popular i defensa de la igualtat, va guanyar al capitalisme salvatge dels seus inicis i s'aconseguien els drets que, posteriorment, van donar lloc a l'Estat del benestar. Idò ara, només la política i la seva capacitat per reduir les desigualtats i redistribuir la riquesa podrà domesticar els aspectes més perversos del capitalisme actual, començant per l'egoisme dels mercats, que tant de perjudici han causat als que no han participat en la creació de la crisi econòmica però han carregat sobre les seves espatlles el feixuc pes de les conseqüències.

De la mateixa manera, cal repensar de quina manera hem de portar a terme la nostra presència a les barriades i municipis de les Illes Balears. Cal conèixer la seva idiosincràsia i els problemes existents per poder oferir les respostes més adients. Altrament, la nostra presència ha de ser constant.

Però per guanyar credibilitat la política s'ha de renovar i reforçar-se. Ha d'innovar sense por. Hem de dir amb la màxima claredat que s'ha de generar, avui millor que demà, la governança europea econòmica perquè és allà, a Europa, on es troben la major part de les cures per als nostres mals. Una governança europea que reguli els mercats financers de manera que, per una banda, es restringeixi la circulació de capitals amb fins defraudadors, i que per l'altra, s'estimuli a les entitats a facilitar crèdits a les empreses i a les famílies, a través de beneficis i gravàmens fiscals.

1.5. LA CONNEXIÓ AMB LA JOVENTUT: TRANSPARÈNCIA, FETS CONCRETS I VALORS

La situació actual de crisi és especialment dura amb un dels sectors poblacionals més sensibles: la joventut.

Des de les institucions, no hem sabut donar una resposta eficaç a les demandes que els i les joves ens reclamaven. Han estat les primeres víctimes d'un model de creixement insostenible i creador de desigualtats socials: un context legal i econòmic, (com per exemple la llei del sòl), que incentivava jaciments ocupacionals en el sector de la construcció i serveis i que donava feina a joves sense estudis abans que a joves titulats, el resultat ha estat un percentatge d'atur jove insostenible derivat d'un mercat laboral incapaç d'incorporar als joves independentment de la seva preparació.

A més de l'atur juvenil, també ha contribuït a aquesta pèrdua de confiança la precarietat laboral que pateix la joventut activa al mercat laboral. Analitzar les causes, tant d'aquesta precarietat, com de les elevades xifres d'atur que pateixen especialment els joves ha de ser una prioritat. En analitzar aquestes causes hem de tenir en compte el baix percentatge d'afiliació a sindicats producte d'una combinació de falta de cultura sindical, desconeixement dels drets laborals i de desafecció cap a la figura dels sindicats. També hem de considerar que aquesta precarietat habitualment és temporal per a la joventut més formada, mentre que es converteix en una amenaça constant per als que van deixar els estudis.

El moviment del 15M constituït, bàsicament per joves, s'ha format sobre diverses plataformes ciutadanes, sent les més importants "Democràcia Real ja!" i "Joves Sense Futur". En aquest sentit, els Governos socialistes ens hem trobat amb una gran massa

crítica i molt sensible a les mesures preses contra la crisi. Per això, aquest moviment que ha gaudit de la simpatia d'una gran part de la societat, ha fet d'altaveu d'alguns missatges que ens han perjudicat seriosament ("PPSOE", "no les votes", "no nos representan"...). La mobilització una setmana abans de les eleccions va beneficiar clarament al Partit Popular. Actualment amb les retallades que fa el Partit Popular les actuacions del 15M no tenen ressò als mitjans de comunicació.

S'hauria d'analitzar més detingudament per què el missatge general del 15-M no ha afectat als votants del PP i en canvi als votants del PSOE els ha condicionat a l'hora de decidir vot en blanc o abstenció.

A mode d'exemple, la reforma de la Constitució, fou un motiu més per denunciar les semblances entre el PP i el PSOE i la manca real de democràcia per a portar endavant aquesta reforma.

El fenomen "nolesvotes", un dels orígens del moviment 15M, apareixia a escena, cada vegada amb més força i cada vegada més alimentat per una política de indefinició en la regulació dels nous drets a la xarxa (Llei Sinde). Gran part de la confiança juvenil perduda prové directament de la insatisfacció de qualcuna d'aquestes expectatives, que tota societat justa hauria de garantir a tota la ciutadania .

El partit socialista ha de tornar a connectar amb els i les joves que un dia confiaren en nosaltres, en el nostre projecte, atenent a les demandes i necessitats del jovent, essent sensibles a la seva realitat, sotmesa en un constant canvi. Amb aquest objectiu haurem d'establir una comunicació directa per tal d'escoltar el seus problemes. En aquest sentit les Joventuts Socialistes tindran un paper protagonista: ningú millor per comunicar-se amb el jovent que el propi jovent.

El repte dels i de les socialistes està en compartir amb aquests i aquestes joves – en el sentit temporal més ampli del concepte joventut – els valors que defensem i que coincideixen en gran part amb els seus. Serà precís fer molta pedagogia política i facilitar-los un clar accés a l'educació crítica i de qualitat.

Des de l'oposició també tindrem l'oportunitat de poder coincidir amb aquests i aquestes joves. Cal que la nostra tasca com a principal partit de l'oposició estigui arrelada a la denuncia dels problemes que manifestin el jovent. La proximitat i la constància en aquest discurs és fonamental per guanyar en credibilitat i confiança. D'aquesta manera, el jovent ha de veure en el PSIB-PSOE, de la mà de Joventuts Socialistes, un referent de les seves reivindicacions, perquè no deixem de ser un partit amb vocació de govern i responsabilitat. En aquest sentit és molt important donar tot el suport a les Joventuts Socialistes perquè siguin un vertader referent de la joventut de les Illes Balears.

Pel que fa a la transparència pública, els i les socialistes tenim un instrument a partir del qual hem de seguir construint la nostra credibilitat entre el jovent: La Llei del Bon Govern. Es tracta d'un seguit de valors, posats en evidència durant la legislatura anterior, que han quedat difusos i, per moltes raons, fins i tot imperceptibles per a l'opinió pública: la igualtat d'oportunitats, la justícia social, la responsabilitat, l'esforç social, l'austeritat... La seva recuperació és indispensable. Per aquesta raó, és fonamental aplicar la primera versió d'aquesta Llei al dia a dia del nostre partit. Així, ens convertirem en el partit més democràtic i transparent a les Illes Balears i a la resta d'Espanya.

La recuperació de la confiança del jovent en el nostre partit, és la recuperació de la confiança en la política. Hem de ser capaços d'integrar en els processos socials i polítics a la joventut, perquè els i les joves puguin veure en la política una eina necessària de canvi i progrés.

El jovent d'ara és la societat del futur, però també del present, i per aquesta raó el Partit Socialista té la responsabilitat social de fomentar una cultura democràtica sòlida. Hem d'enfortir i "empoderar" les eines de participació juvenil reinventant el model i donant una major importància a la participació estudiantil, ja que als centres educatius no es formen els professionals del futur, sinó els ciutadans i les ciutadanes d'avui i de demà. Un altra vegada cal destacar el paper que han desenvolupat les Joventuts Socialistes en quant a participació, ja sigui des d'associacions d'estudiants millorant el procés educatiu o des d'altre tipus d'organitzacions dinamitzant la vida dels seus municipis.

Amb tot això, els i les socialistes hem de formular una proposta d'una importància cabdal, clara i creïble conformada per un triangle en el qual la joventut basa la major part de les seves expectatives de futur: bona formació, activitat laboral digna i accés a l'habitatge, principalment de lloguer. L'autonomia personal, l'emancipació vital dels i de les joves demana de les institucions la creació d'un marc que propiciï l'esmentada seqüència: formació-feina-habitatge.

A més, la proposta socialista ha d'incloure igualment propostes per canalitzar la gran energia de solidaritat que forma avui la personalitat social de gran part del jovent. La desconfiança amb els partits polítics els han dut a "militar" en tasques socials, sovint amb visió global i internacionalista mitjançant ONGs amb les quals, per suposat, també hem de configurar denominadors comuns. El nostre objectiu ha de ser tenir més presència en aquest tipus d'organitzacions a través dels i les joves militants socialistes que hi formin part. És necessari reflexionar aquests moviments des d'una vertent ideològica per donar-los sentit des d'una perspectiva de canvi progressista de la societat global.

En definitiva, l'anàlisi política ens du a concloure que, més enllà del debat dels encerts i els desencerts, la causa de la desfeta electoral ha estat la pèrdua de la confiança que ha dut a l'abstenció.

En conseqüència, la força que ens ha de dur cap a la recuperació del lideratge institucional, social i polític dels i de les socialistes és recobrar la confiança perduda amb la formulació d'un nou projecte elaborat amb l'experiència els errors comesos i, sobre tot, en oferir una actitud d'escoltar el batec del carrer i de les persones que ens permeti restablir els llaços de complicitat amb la ciutadania que tantes victòries electorals i socials ens han procurat i que ben segur, es tornaran a produir.

2. EL REFORÇAMENT DELS VALORS SOCIALDEMÒCRATES EN LA GESTIÓ POLÍTICA, ECONÒMICA I D'OCUPACIÓ

Les Illes Balears, Espanya, la resta d'Europa i d'altres economies occidentals estan patint la pitjor crisi des de la Gran Depressió dels anys 30 del segle passat. La crisi financera del 2008, producte de les polítiques neoliberals impulsores de la desregulació, s'ha transformat en una dura crisi econòmica de caràcter real que ha destruït molta ocupació de treballadors i treballadores i ha originat el tancament de moltes empreses.

Una crisi que ha posat de relleu la brutal força del món econòmic i les greus mancances de la política després de massa temps, on han primat les polítiques neoliberals i un temps en que la socialdemocràcia s'ha fet enfora dels seus postulats més genuïns perquè les desigualtats no han fet sinó incrementar-se. Tot junt crea desconfiança amb el futur, inseguretats, por i una dura crisi de credibilitat política.

Hem de fer nostre el diagnòstic de Tony Judt quan diu que ens hem endinsat en l'era de la por. La inseguretats torna a ser un ingredient actiu de la vida política a les democràcies occidentals. Una inseguretats nascuda del terrorisme, és clar; però també, i de manera més insidiosa, de la por davant la velocitat desfermada dels canvis, por de perdre la feina, por

de perdre terreny davant d'altres en la distribució creixentment desigual dels recursos, por de perdre el control de les circumstàncies i rutines de la vida diària. I, potser per damunt de tot, por que no tan sols no siguem nosaltres els qui donem forma a la nostra vida, sinó que els qui tenen l'autoritat també hagin perdut el control a favor de forces que estan fora del seu abast. Sense institucions fortes de confiança pública, o serveis fiables d'un sector públic degudament finançat, homes i dones aniran darrera de substituïts privats. L'estat ha de exercir un paper corrector de les desigualtats que el mercat i l'economia capitalista genera.

Una crisi que ha posat de relleu els canvis enormes que es produeixen al món en relació als actors impulsors del creixement econòmic, amb un paper molt més important de països emergents com Xina, Índia, Brasil...i el decreixement del món occidental.

El principi de que a més democràcia, més creixement econòmic ja no és vigent. Un país en una dictadura comunista com ara Xina, amb deficiències brutals de drets i que defuig les seves responsabilitats internacionals, s'ha convertit amb el banc dels països capitalistes, aplicant un capitalisme ferotge basat en oferir productes a més baix preu, amb una falta de respecte total al medi ambient i explotant als seus treballadors, la qual cosa, de pas, afecta greument a l'estabilitat dels i les treballadors/es d'altres llocs.

Una crisi que ha posat de relleu que els problemes globals necessiten interlocutors globals i solucions globals i que els estats-nació han quedat força petits per fer front a aquestes situacions. A problemes transnacionals (terrorisme, tràfic de drogues, evasió de capitals i frau fiscals per l'existència de paradisos fiscals...) solucions transnacionals, mitjançant un enfortiment de les entitats de caràcter supranacional, com la UE i sobretot la ONU.

També s'han pogut comprovar les mancances de la Unió Europea amb una unió monetària sense els instruments econòmics per garantir el funcionament de la seva moneda, ni d'una economia conjunta i sense cap política fiscal unificada. En aquest escenari tampoc es pot vetllar per l'ocupació dels seus treballadors i treballadores ni el benestar dels seus ciutadans i ciutadanes. Tot això ha posat de relleu, a més, les greus deficiències democràtiques del seu funcionament. És imprescindible la creació d'una agència pública de qualificació europea, un sistema financer europeu que complementi el sistema monetari comú existent i una taxa que gravi les transaccions financeres.

Per altra banda, les polítiques públiques dissenyades i posades en pràctica per part de la Unió Europea, i aplicades a Espanya i a les Illes, han descansat massa sobre principis de fèrria ortodòxia econòmica del sector neoliberal més radical, control dèficit públic, estrenyiment de les polítiques de deute. Imposats dogmàticament sobre altres alternatives, aquests ajusts radicals que han dificultat més el crèdit públic i privat i han creat més contracció econòmica, afavorint l'atur de molts de treballadors i treballadores i la minva de l'estat del benestar. És necessari reforçar les polítiques keynesianes.

La manca de crèdit ha fet que la crisi hagi afectat a tots els sectors, si bé, en el cas de les Illes i d'Espanya, una part molt considerable de l'atur dels nostres treballadors i treballadores correspon al sector de la construcció i de les indústries afins, que havien sofert un creixement desmesurat, i creant una ocupació molt alta que portà a absorbir molta mà d'obra, en molts casos de baixa qualificació i poca estabilitat laboral.

Precisament aquesta situació és producte de la dinàmica engegada a les Illes per els distints governs conservadors que han sobreposat sempre un creixement intensiu, molt basat en el sector immobiliari, deixant de banda la reconversió del turisme, principal activitat de les illes, la innovació en els sectors industrials tradicionals, i fora cap tipus d'estratègia econòmica a mig i llarg termini que, sumant els esforços dels agents econòmics i socials (sindicats i empresaris) apostés per una economia més sòlida i diversificada, amb més pes de la indústria i sense descuidar el sector primari de més

qualitat, més sostenible i que crees més cohesió i ocupació més qualificada i estable.

2.1. TRANSFORMAR DES DE LA SOCIALDEMOCRÀCIA

Davant aquest panorama, cal començar per reforçar les posicions socialdemòcrates, des de la prudència i des de la voluntat de transformar la societat. Prudència perquè cal posar en valor moltes de les accions realitzades i recuperar posicions de les que ens hem fet enfora, i voluntat de transformació perquè cal donar respostes als nous temps. La forta embranzida de la dreta no ens pot fer caure en el parany de que tot ho hem fet malament, o a renunciar dels nostres valors i principis com va passar amb la tercera via que ja està en via morta.

Encara que tots els punts desenvolupats en aquesta ponència tenen gran importància, és necessari en aquests moments determinar unes bases prioritàries, per tal de donar a entendre clarament als ciutadans quines seran les primeres atencions des del PSIB.

Cal millorar el funcionament de les Institucions Públiques, i fer-les més transparents, racionalitzar les seves estructures, amb la principal finalitat de garantir un servei públic adient i una Administració Pública forta, eficient i coherent que permeti l'articulació d'un projecte polític cooperatiu que propugni la igualtat, la cohesió i la justícia social distributiva. Els i les socialistes no hem d'ensopagar en el discurs de les formacions polítiques neoliberals que pretén la desarticulació de les estructures públiques enteses aquestes com a un entrebanc per al funcionament del mercat.

Hem de defensar que economia i cohesió són dues cares de la mateixa moneda, i que la igualtat és fonamental pel nostre projecte però és necessària la prevalença de l'acció i decisió política per sobre de la pròpia economia, per defensar el millor possible l'estat del Benestar. Sota condicions de desigualtat endèmica, la resta de fins desitjables es fan difícils d'assolir. La desigualtat resta llibertat i fa perdre el sentit de la solidaritat, i la solidaritat esdevé la condició necessària de la pròpia política.

Hi ha que intensificar la visió internacional, la socialdemocràcia ha de tenir respostes locals, però ara més que mai necessitem tenir postures davant els problemes i les injustícies globals.

Hem de saber apostar per la governança, per concertar polítiques amb empresaris i sindicats, planificant a curt, mig i llarg termini, rompent el que tot sigui present sense pensar en el futur, sumant esforços per ser més eficients, per emprar els recursos d'una manera més racional, per ser més àgils front als canvis, més transparents, per impulsar creixement que a la vegada aportï cohesió, per crear ocupació i aplicar responsabilitat social.

Ha de ser un dels pilars essencials de la política socioeconòmica dels i les socialistes trobar nous àmbits empresarials que siguin productius i que generin competitivitat en l'economia i que es configurin com alternatives complementàries als sectors empresarials i professionals tradicionals de les Illes Balears, territori excessivament dependent del turisme. En aquest sentit, els i les socialistes hem de fomentar nous sistemes empresarials de col·laboració, a àmbits més reduïts i concordants amb l'àmbit econòmic de les Illes Balears, que assoleixin unes estructures de gestió distribuïda, impulsant sistemes de contractació col·laboratius tals com els contractes d'intercanvi de béns o serveis o contractes de rendiment.

I, entre d'altres, hem d'emprar les figures impositives amb caràcter progressiu per obtenir recursos per donar suport a les tasques a realitzar per les Institucions però també com a eina de redistribució de riquesa, de foment de la cohesió i justícia social, com a lluita contra el canvi climàtic o per la sostenibilitat. I ara, de manera molt especial, en la idea de lluitar

contra l'atur de tants de treballadors i treballadores, que és la major causa de desigualtat.

Els i les socialistes hem d'evitar qualsevol política de reducció de prestacions socials o prestacions d'atur, drets dels/les ciutadans/es i treballadors/es.

2.2. APOSTAR PER MÉS EUROPA

Per altra banda, atès que molts dels problemes més greus que afecten a les persones són globals, entre ells la greu crisi econòmica, cal apostar per tenir interlocutors globals que apostin per la política, per lluitar contra la crisi i els efectes devastadors de l'atur de tants de treballadors i treballadores, per regular els mercats, per lluitar per la cohesió, contra la fam, contra les desigualtats, tenint en compte que a nivell intern, actualment la font més gran de desigualtat és el greu atur que afecta molts de treballadors i treballadores.

Davant els canvis que es produeixen a nivell Europeu, tendents a que Europa de cada vegada tingui més competències, i atès que, a més, la nostra Comunitat Autònoma té una gran dependència econòmica d'Europa, cal reforçar tots els instruments, òrgans, i formes de participar a la Unió Europea. Per això, hem de lluitar contra l'euro-escepticisme, i treballar per a que els ciutadans i ciutadanes d'Europa es sentin europeus allunyant-nos de certes postures competitives entre països membres que encara perduren.

En aquest sentit cal estar vigilants i defensar el foment de totes aquelles polítiques que poden ser importants pel nostre desenvolupament econòmic, com ho són les que eliminen els efectes de la doble i triple insularitat, les de foment de l'ocupació dels treballadors i treballadores, les de transport, les de lluita contra el canvi climàtic i a favor d'una economia més sostenible, les que afecten al turisme, les de I+D+i, les agro-alimentàries, el sector primari i les polítiques d'infraestructures portuàries .

Les pròximes eleccions al Parlament Europeu tindran lloc l'any 2014. Resultaran d'importància capital per a Europa atès que les decisions que es prenen a nivell continental condicionen cada vegada més i de manera determinant les polítiques dels diferents països membres. Serà fonamental que les noves executives sorgides d'aquest procés congressual als diferents nivells geogràfics, es marquin uns objectius i unes estratègies més ambiciosos que mai en aquest tipus de comicis. Per fer-ho, s'impulsarà la creació d'una sectorial per afers europeus (Sectorial Europa) que podrà donar també suport a l'oficina dels eurodiputats

2.3. LES REIVINDICACIONS AL GOVERN D'ESPANYA

En relació al Govern Espanyol, molts són els temes que ens interessa tenir en compte com socialistes per la nostra comunitat, amb l'objectiu d'aconseguir un desenvolupament de les nostres infraestructures i serveis, com els següents:

1. És un fet que les Illes tenen un sector públic esquifit amb dotacions de serveis que es troben, en general, per davall de les mitjanes estatals. Això s'hi avé més amb polítiques d'equitat que no amb balances fiscals. Les dades macroeconòmiques insulars poden contribuir a explicar aquest "oblit" per part de l'administració central i, alhora, les dotacions insuficients de serveis transferits crucials, com ara l'educació i la sanitat, o les històricament minses inversions pressupostàries, o l'esquifit finançament autonòmic que ha rebut durant molt temps, amb l'excusa – inacceptable- de que la generació de renda a Balears és prou poderosa i més encara quan aquesta situació ha canviat. El que està ben clar és que aquest dèficit minva la competitivitat econòmica de l'arxipèlag. Sent l'arxipèlag un terreny discontinu, format per illes, s'ha de reclamar al govern central consideracions de caire específic per a compensar la doble i triple insularitat.

No és menys cert que a la legislatura anterior, en una conjuntura prou difícil, el Govern negocià favorablement un model de finançament nou i un programa d'inversions públiques estatals a Balears que han donat un gir important a la situació, sense perjudici de que suportem un dèficit anterior molt important. Per tant, el que toca ara és recollir tots els efectes d'aquests avanços i, a ser possible, millorar-lo.

2. Cal tramitar la nova llei de règim especial prevista a l'Estatut d'Autonomia. Aquesta llei ha de donar lloc a un instrument financer que, de forma permanent, i amb independència del sistema de finançament de les Comunitats Autònomes, doti dels fons necessaris per a la seva aplicació, en matèries com el transport, les infraestructures, telecomunicacions, energia, medi ambient, turisme i pesca. Per tant es tracta d'un instrument molt important per reforçar la nostra economia productiva.

3. S'ha de donar compliment a tots els convenis repartits de manera equitativa entre totes les Illes, per millorar infraestructures de transport com ho són el de carreteres i el de tren, que a més de significar millores rellevants, signifiquen també mantenir i crear nous llocs de feina en un sector amb moltes dificultats. El transport més rellevant a les nostres illes és el que ens comunica amb l'exterior i, en conseqüència, tant el transport aeri com marítim han de tenir la consideració estratègica i el mateix tractament que a altres comunitats atorguen al tren d'alta velocitat o les autovies.

4. Cal demanar a l'Estat que doni al Turisme la importància que es mereix, i més ara que ha estat una de les úniques activitats que s'ha salvat de la crema de la crisi. I en aquest sentit és precís que segueixi amb els programes que permetin millorar les infraestructures hoteleres i de l'oferta complementària, amb els plans de millora de les zones madures i amb els programes de promoció, entre d'altres. Aquest tema és cabdal per nosaltres atès la importància del turisme en el PIB Balear i en relació a l'ocupació, i també pel que pot significar de creació de llocs de feina pel sector de la construcció. En aquest sentit, cal destacar el binomi transport aeri-turisme associat a l'increment de rutes aèries de les Illes amb la Península i la resta d'Europa, amb especial atenció a les Illes de Menorca i Eivissa.

En aquest mateix terreny turístic, s'han de considerar les diferents destinacions corresponents a les diferents illes i promoure els productes diferenciats perquè cadascuna d'elles es pugui desenvolupar en funció de la seva idiosincràsia, amb la potenciació de totes les nostres singularitats. Així mateix, també s'hauria d'impulsar la recuperació de camins públics, que posen de manifest la riquesa territorial de les nostres illes.

5. Hem de reclamar a l'Estat polítiques actives per crear ocupació, per impulsar la formació, i polítiques d'I+D+i per la creació de nova activitat econòmica i per modernitzar l'activitat tradicional. Les nostres illes es mostren especialment adients per acollir a professionals liberals que poden triar el lloc on viure independentment de la feina que desenvolupen. Vénen d'arreu d'Europa, fugint de la forma de vida de les grans metròpolis on es relacionen. Aquests professionals tenen necessitats específiques de comunicacions i telecomunicacions que aquí es poden assolir sense una sobre utilització del nostre territori, aportant una important renda a les nostres illes. Les professions lligades a les noves tecnologies i al desenvolupament d'I+D+i poden crear molts llocs de treball qualificats.

6. Cal seguir lluitant per millorar la connectivitat de les nostres illes, posar en marxa els Comitès de Rutes als aeroports que facilitin la cogestió aeroportuària en el sentit de que les institucions de les Illes i les organitzacions de representació social puguin participar en la gestió dels aeroports, de forma molt especial amb el reforç i nova creació de rutes d'interès públic i d'interès turístic i en l'adopció de taxes al foment de l'activitat turística.

El problema de connectivitat s'agreuja quan més petites són les illes, així no és el mateix la problemàtica de Mallorca que la de Formentera. La solució a la connectivitat no pot ser

global ni unitària, sinó que ha d'anar en correlació amb la seva gravetat respecte a cada territori, tant per als residents com per a la seva activitat econòmica i especialment turística. Així mateix, en matèria de connectivitat marítima de l'illa de Formentera, donat que és l'única de les illes de la nostra Comunitat Autònoma que no compta amb aeroport, és bàsic declarar d'interès públic una línia marítima entre Formentera i Península i així poder dotar a l'illa de les mateixes facilitats de comunicació que la resta, tant a nivell de passatgers com de mercaderies.

7. Atès que l'estat durant la legislatura passada ha realitzat obres importants de millora de tots els aeroports, seria important per facilitar la nostra activitat econòmica seguir fent inversions en els ports. Es tracta també de peces valuoses per empènyer l'economia productiva. És important elaborar una planificació d'inversions als ports de les Illes balears, reinvertint els ingressos que recapta i implementant una política de concessions a través dels seus concursos públics més raonables i que provoquin que els nostres ports siguin més competitius i més econòmics, al temps que serveixin més a les realitats locals tant socials com empresarials.

8. Impulsar el reconeixement insular en els programes estatals de suport a l'agricultura, el desenvolupament rural i polítiques mediambientals, a la indústria i a les energies renovables, matèria força rellevant a unes illes on la sostenibilitat és peça fonamental per la seva principal activitat econòmica i per la implantació de nous mitjans de transport, adients amb aquesta idea, com ho és el cotxe elèctric. Un altre tipus de connectivitat, la que dóna l'accés a Internet, la xarxa global, és fonamental i un dret bàsic dels ciutadans i ciutadanes. Si no es fan inversions importants en infraestructures de telecomunicacions, les Illes poden quedar endarrerides de la resta del món. Invertir en garantir i millorar la nostra connectivitat a Internet és millorar la competitivitat de les persones, de les empreses i de les Institucions educatives des dels nivells obligatoris fins a la Universitat, però és també millorar com a destí turístic i com a lloc per viure. Per tot això hem de reclamar tractament equitatiu a l'Estat i fer-ne inversions des del Govern, quan hi som.

9. Impulsar programes estatals de suport al consum de productes fabricats dins l'Estat Espanyol, no de marques espanyoles que fan la seva producció en els països asiàtics. D'aquesta forma es promourà el consum intern. Aquesta línia ha de ser seguida pels dels organismes i empreses del Govern de l'Estat i de les diferents comunitats autònomes. Això significaria estimular el desenvolupament d'empreses espanyoles, donar feina a treballadors nostres i disminuir l'atur.

10. Lluitar per donar-li a Balears i al seu govern un paper més important en els assumptes europeus, reflexant el seu rol cada cop major a l'hora d'aplicar les polítiques europees i promoure el debat sobre qüestions europees a nivell autonòmic. Proposar una Carta Europea per a la integració dels immigrants, basada en la igualtat de drets i responsabilitats i el respecte mutu, que s'hauria de coordinar estretament amb les polítiques que regeixen l'admissió d'immigrants.

2.4. ELS PROBLEMES ESTRUCTURALS DE LES ILLES BALEARS

1. La caiguda de la productivitat del treball. El tema es relaciona de manera directa amb el model de creixement, molt intensiu en mà d'obra de baixa qualificació i amb plantejaments netament extensius.

2. La intensa especialització econòmica de Balears. La diversificació que cal invocar no es relaciona amb una reestructuració de l'economia Balear, sinó en un tema central, que infereix totes les economies madures: la diversificació del sector serveis.

3. La manca d'infraestructures "silencioses" (educació, sanitat, serveis socials, instal·lacions esportives i de lleure pels joves). L'estoc de capital social públic és escàs a les Illes Balears. I això és un problema que s'arrossega des de dècades i afecta negativament el nivell de benestar social de la població, que no encaixa amb la teòrica distribució de la renda, tal i com demostren les dades de l'Índex de Desenvolupament Humà, i a més té una influència força important en un tema tan cabdal com l'educació, element bàsic a l'hora de tenir una economia sòlida i uns treballadors i treballadores ben formats.

4. Les externalitats ambientals negatives, agreujades per polítiques econòmiques agressives amb l'entorn o permissives amb l'ocupació desordenada del territori. Externalitats sobretot esperonades per l'impuls del sector de la construcció, desmesurat per polítiques dels governs de dretes. Un sector que mai podrà tornar a ser el que era i que és el origen d'una part molt gran de l'augment de la nostra població i del greu augment de l'atur, persones que han de ser l'objectiu de gran part de les polítiques actives d'ocupació. Una tasca força difícil, però prioritària. Actualment l'atur és la causa més gran de desigualtat que patim a ca nostra.

5. La preponderància del model de sol i platja, davant altres segments emergents, fet que no comporta el seu qüestionament. La necessitat d'afrontar temes com l'estacionalitat turística, la sobre oferta de places obsoletes, la reconversió de zones madures, l'augment de la qualitat, la formació dels treballadors o la innovació amb nous serveis i el turisme rural són cabdals per tal de que el sector no segueixi perdent competitivitat i per tal de poder lluitar en un sector on de cada dia hi ha més competidors.

6. L'escassa formació del capital humà, fet que incideix a la productivitat del treball i que pot situar Balears en una posició difícil en el mig termini. L'estructura del mercat de treball agullona aquesta situació.

7. L'escassa inversió, encara, en I+D+i, malgrat els esforços dels governs progressistes de planificació i d'inversió, atès l'endarreriment que patim, degut a la inexistència d'aquestes polítiques durant molts de temps de governs de dretes. Un element força rellevant per diversificar i reforçar l'economia creant-ne de nova i millorant la tradicional.

8. El dèficit d'accessibilitat a les nostres illes, de manera especial a l'hivern i també pels ciutadans i empreses. La manca de freqüències i els preus suposen una dificultat que resta competitivitat i qualitat de vida en relació als ciutadans de la península.

9. És important elaborar una planificació d'inversions als ports de les Illes Balears, reinvertint els ingressos que recapta i implementant una política de concessions a través dels seus concursos públics més raonables i que provoquin que els nostres ports siguin més competitius i més econòmics, al temps que serveixin més a les realitats locals tant socials com empresarials.

2.5. PLANIFICACIÓ I GOVERNANÇA

Una de les característiques de l'economia de les Illes Balears, d'acord amb el temps que ens ha tocat viure, ha estat massa sovint la immediatesa, és a dir, allò que es coneix com "pensar només en la pròxima temporada". Una política econòmica poc o gens planificada i concertada per les institucions públiques i els agents econòmics i socials, molt capficada en el present, que dona respostes a les conjuntures però deixa aplaçades, quasi sempre, les respostes als problemes estructurals. Una forma d'actuar que ajuda ben poc a guanyar combativitat, donar seguretat als treballadors i treballadores, a les empreses, als ciutadans i ciutadanes i molt especialment a la nostra gent jove.

Per rompre aquesta manera de procedir a la legislatura passada posarem en marxa el Pacte per la Competitivitat, l'ocupació i la cohesió social. Una iniciativa de concertació de polítiques que pretenia unir i sumar esforços de les Institucions i els agents econòmics i socials (sindicats i empresaris) i a la vegada engegar polítiques pel curt, el mig i el llarg termini, a fi de tenir un model consensuat que donés respostes de present però també amb la mirada llarga posada en el futur, amb la idea de que l'avui no ens hipotequés el demà, com massa sovint ha succeït i ara mateix passa, per exemple, amb un sector de la construcció, que els socialistes feia molt temps que denunciàvem la seva desmesura.

El pacte englobava 17 grans acords que afectaven pràcticament tota l'estructura econòmica Balear, en totes les seves manifestacions que, a més, tingueren translació pressupostària en els exercicis 2009 i 2010. Un pacte del que emanaven diferents instruments en política econòmica, igualment determinants: el pacte per l'ocupació, el Pla industrial, el Pla de la Ciència, el PINTIB, així com diferents tecles econòmiques que abasten la política ambiental, agrària, comercial, d'habitatge, turística amb una idea sòlida de governança econòmica.

Es tracta d'un document essencial, que poques comunitats tenen i que marca un camí per als propers deu o quinze anys de la nostra regió. Una planificació i una governança que cal reivindicar.

2.6. TREBALL: MÉS OPORTUNITATS PER A TOTHOM

La creació d'ocupació és el principal repte al que ens enfrontem. I així ho valoren i senten els ciutadans i també els socialistes. Hem de trobar respostes des de posicionaments progressistes, tant pel creixement de l'ocupació com per incrementar la seva qualitat. Totes les nostres forces, energies, i totes les nostres polítiques han de confluïr en aquest objectiu.

Vivim una intensa recessió que és resultat de la pitjor crisi financera internacional, i que a Espanya i a les Illes Balears coincideix amb l'esclat de la bombolla immobiliària. Una crisi que ha demostrat els límits que tenia el nostre model de creixement fonamentat en el sector immobiliari.

Un model que crea un gran volum d'ocupació, però en què el canvi de cicle ha demostrat la debilitat de molts d'aquests llocs de treball.

Per aquest motiu és necessari realitzar un canvi de model productiu per aconseguir bases més sòlides sobre les quals fonamentar el creixement econòmic de les properes dècades. Les estimacions realitzades sobre el potencial de creació d'ocupació del nou model productiu apunten que hi ha possibilitats de créixer en ocupació en els que denominem jaciments d'ocupació, activitats econòmiques que necessiten de persones qualificades i són capaces de generar nous llocs de feina: el turisme, les noves tecnologies, les energies alternatives, el sector primari, el medi ambient, els àmbits educatius i socio-sanitaris o la rehabilitació.

Temps d'ineludibles reformes que han de ser objecte d'acord en el marc d'un procés de diàleg social, apostem per un gran Acord social i Econòmic en matèries com les polítiques actives d'ocupació, la formació professional per l'ocupació, la política industrial, la política energètica i la política de I+D+I.

Lluitem per un model de sortida de la crisi des de posicions clarament progressistes. Les següents bases marquen les línees per a la creació de més i millor ocupació:

1. Un Gran Acord per l'Ocupació. La manca d'ocupació és un problema de tots que depèn de tots. Exigeix unitat d'acció. Per això els socialistes ens hem de comprometre a lluitar i liderar un Acord per a l'Ocupació a tots els partits polítics, sindicats, associacions empresarials, administracions, per compartir objectius, per sumar, perquè és la nostra gran causa comú.

2. Les polítiques actives han de ser una prioritat. Les polítiques actives d'ocupació juguen un paper fonamental dins aquesta transformació econòmica, ja que el canvi cap als nous sectors productius i l'augment de la productivitat, requereixen d'una major qualificació específica de les persones. Els nous llocs de treball generats han de ser coberts per persones que estan avui a l'atur o no s'han incorporat mai al mercat laboral. Per tant necessitem que aquestes persones adquireixin les capacitats i els coneixements necessaris per als nous llocs de treball.

3. Les polítiques d'ocupació que es denominen "actives" són un gran conjunt d'eines d'intervenció que pot utilitzar el sector públic en el mercat de treball per millorar l'empleabilitat de les persones: de les que accedeixen al mercat laboral per primera vegada i de les que es reincorporen després d'un període d'atur. En aquest sentit és fonamental la concertació social en el disseny i seguiment d'aquestes polítiques actives mitjançant Plans d'Ocupació, amb mesures de seguiment específiques.

4. La construcció d'un sistema integrat de formació professional per l'ocupació. Així mateix, cal que la formació, els seus continguts i programació responguin a les especificitats i necessitats de cadascuna de les Illes. Més formació equival a més ocupació i una millor formació equival a una ocupació més estable.

5. És necessari seguir millorant l'oferta de formació en qualitat i especialització, amb l'objectiu prioritari de reorientar les persones que estan a l'atur que provenen de sectors en declivi cap a sectors emergents amb capacitat de crear noves oportunitats i més ocupació. Establint mecanismes de coordinació i intermediació entre l'administració pública i el sector privat pel disseny de les accions formatives que responguin a les demandes i realitat de l'economia que entre tots volem.

6. Una de les principals dificultats que cal redreçar és la divisió i diferenciació de les polítiques d'ocupació i formació des de la perspectiva del treball amb les que s'estableixen des del sistema educatiu. Cal treballar amb les mateixes sinèrgies, sense duplicitats ni rigideses administratives.

7. Les actuacions del Servei Públic d'Ocupació han d'estar dirigides a millorar i garantir la recerca d'una ocupació. És necessari consolidar en tot el territori de les Illes la xarxa d'orientació laboral, que suposa l'atenció individualitzada, personalitzada i especialitzada a través dels serveis d'orientació, generals i especialitzats. Impulsant la intermediació mitjançant un nou servei, els promotors i promotores d'ocupació, que van a la recerca empresa a empresa de les oportunitats de nous treballs, facilitant la intermediació entre la demanda i l'oferta.

8. És clau aconseguir una major estabilitat real en l'ocupació. Els incentius a la contractació en el sector privat hauran d'estar vinculats directament a quatre objectius: primer objectiu, els contractes que suposin incrementar l'ocupació en l'empresa; crear bonificacions en les quotes de la seguretat social que es projectin en el temps a canvi d'assegurar el manteniment en el transcurs d'anys dels contractes subjectes d'ajut; possibilitar d'incrementar la formació (contractes de formació i contractes en pràctiques); i un darrer objectiu, promoure l'ocupació de determinats col·lectius amb especials dificultats.

9. Amb la contractació directa en el sector públic es possibiliten programes destinats a les persones amb més dificultats d'inserció laboral i per això és fonamental en aquests

programes pensar en el perfil de les persones aturades que tenim a cada àmbit territorial per dissenyar programes de treball com més personalitzats millor, i combinar el treball amb la formació, perquè és clau rompre la barrera de la por a la formació i viure-la com una oportunitat a l'abast de tothom.

10. Ocupació i joves ha de ser la nostra aposta de futur. La crisi que vivim ha posat de manifest la fragilitat dels joves en el mercat laboral. Molts abandonaren el sistema educatiu per ocupar llocs de treball precaris de baixa qualificació, lligats a la bombolla de la construcció i el creixement fàcil. Altres sobradament preparats no troben, en aquest moment de contenció empresarial i manca de crèdit, possibilitats per desenvolupar tot el seu coneixement. Hem de possibilitar propostes diferents a problemes diferents, però amb un mateix objectiu estratègic, l'ocupació dels nostres joves. Aquest és l'objectiu del Pla d'ocupació per a Joves que hem de proposar, un pla que inclogui les mesures necessàries per a reduir l'elevat atur juvenil, donar suport a la creació d'ocupació de qualitat en la sortida de la crisi. Inclourà, propostes dirigides als següents grans grups de joves:

- .- Joves que no disposen de cap qualificació professional;
- .- Joves que disposen de qualificació professional:
- .- Joves en risc d'abandonament del sistema educatiu.

11. La igualtat d'oportunitats en l'ocupació. Ningú no pot quedar fora de l'oportunitat i el dret a l'accés al treball, i de manera especial és objectiu dels i de les socialistes ajudar més a qui més ho necessita. És fonamental, avançar en els recursos destinats a l'orientació, en els processos d'acompanyament a l'ocupació i en la creació d'ocupació per a les persones amb més dificultats d'inserció, mitjançant el suport als Centres especials d'ocupació.

12. La garantia dels drets dels treballadors. La Inspecció de Treball i Seguretat Social han de ser un element clau per a la lluita dels drets dels treballadors i les treballadores i la lluita contra el treball submergit. Per aquest motiu proposem incrementar la vigilància i la lluita contra la vulneració i incompliments dels drets i condicions laborals, perquè els i les socialistes defensem un Estat que doni garanties del compliment de la normativa laboral vigent tant en sector privat com en el sector públic. Per aconseguir aquests objectius hauréu de treballar de la mà dels sindicats, que hauran de vetllar perquè es respectin els drets dels treballadors i treballadores al temps que els ofereixen la seguretat per a que puguin denunciar la seva involuntària situació il·legal.

13. També la seguretat i salut de les persones treballadores és la nostra prioritat mentre existeixin accidents laborals i malalties professionals. Per aquest motiu és imprescindible defensar la màxima coordinació entre les diferents administracions i la participació i implicació dels agents econòmics i socials. Compromesos en avançar en la qualitat dels serveis donats per les entitats preventives, incrementant les accions i programes sectorials, territorials i els dirigits a microempreses.

14. Suport al Treball autònom als emprenedors per crear més i millors empreses. Fomentar l'emprenedoria reforça la creativitat i la prosperitat d'un país. La recuperació de l'activitat i l'ocupació en els propers anys estarà estretament lligada a la creació de nous projectes empresarials, l'auto ocupació, el creixement de l'ampli teixit de les PIMES existent i la creació d'un teixit empresarial capaç de exportar serveis d'alt valor afegit. Per aconseguir aquests objectius els canvis en les empreses hauran de dirigir-se a incrementar la dimensió, la cooperació, la gestió professional, la formació, especialització, accés al crèdit i suport a la internacionalització.

15. Les empreses d'inserció són empreses mercantils que tenen la finalitat de donar suport a persones en risc d'exclusió social. A l'anterior legislatura, per primera vegada varen tenir el suport del Govern Balear que els va donar ajuda econòmica, sempre adreçada a incrementar la inserció laboral de les persones amb risc d'exclusió dins el mercat ordinari.

16. La creació del Consell Balear de l'Economia Social i del Cooperativisme va incrementar el dinamisme de les empreses d'economia social. El sector de l'economia social és expansiu a Balears, cal dotar-lo de les eines perquè es conegui per la ciutadania i les administracions públiques.

17. Foment de l'economia social. Fomentar l'economia social suposa dotar a l'economia balear de cohesió social i estabilitat en l'ocupació. Les cooperatives i societats laborals no només han suportat bé la crisi, sinó que han tingut creixement quan la resta de teixit empresarial tenia caigudes.

18. La Responsabilitat Social Corporativa. Apostem decididament per construir una estratègia global per a l'impuls de la RSE, per aprofitar la gran oportunitat que ofereix avui el fet que les empreses siguin les grans aliades dels objectius de benestar, justícia social, excel·lència i competitivitat.

2.7 EL TURISME DAVANT LA CRISI ECONÒMICA

Si hi ha alguna activitat econòmica que faci certa la màxima que una crisi obligatòriament ha d'esdevenir una oportunitat, aquesta és la turística. Més en destinacions turístiques madures amb un model de sol i platja, que provoquen que elements diferencials de preferència cara al consumidor sigui el preu de cost. Aquest model sofreix de manera més dura la crisi financera i econòmica, que pressiona encara més sobre el preu, penalitzant l'excés d'oferta i accentuant encara més a la baixa la rendibilitat de les empreses.

Aquesta crisi conjuntural posa de manifest els veraders problemes estructurals de la nostra indústria turística, que es defineixen fonamentalment per:

- pèrdua de competitivitat,
- la baixa rendibilitat empresarial
- baixa reinversió o CAP
- increment de l'estacionalitat i
- baixada de l'ocupació laboral.

Un procés que segons les dades d'Impactur s'inicia a partir del 2005, tot provocant una certa desafecció social respecte de l'activitat turística, que no es correspon en absolut amb l'impacte que suposa per a la nostra economia, segons dades de l' Impactur de 2007:

- 31,5% de l'ocupació directa
- 50% del PIB de les Illes Balears.
- 83% de les exportacions de serveis (9.933M euros)
- 47% de los ingressos via impostos (2.651M euros).

Les dades del 2010 i 2011, evidencien el punt d'inflexió conjuntural enfront la crisi gràcies a la bona salut dels països emissors i als greus problemes polítics que pateixen altres destinacions competidores de la mediterrània, que ha fet que arribessin a la illa, turistes que "manllevats" augmenta el nombre d'arribades, puja lleugerament la despesa i l'ocupació laboral comença a créixer paulatinament. Són tres indicadors clau que estan per damunt de la mitjana nacional, sobretot pel que fa referència a la despesa per turista.

Són dades positives, i ens han d'encoratjar a creure en la nostra destinació i les nostres empreses. Però que no poden tapar, una vegada més, els problemes estructurals existents. (Hem de recordar que han estat esdeveniment polítics esdevinguts a directes competidors els que han trencat una tendència negativa.) Cal reaccionar i hem d'optar per un reposicionament del nostre destí turístic, amb més valor afegit i major competitivitat.

Un model, una indústria, que sigui capaç de guanyar més activitat en el temps, de generar més despesa econòmica, d'oferir més i nous serveis en aquelles línies de producte que aspirin a satisfer una demanda que els valori i els pagui, una indústria capaç de valorar la formació com un element clau per l'avanç del sector, una indústria compromesa amb la sostenibilitat, el paisatge i l'entorn, el conjunt de la destinació que és el que marca la diferència: l'especificitat i autenticitat de triar les nostres illes com a destinació de vacances i experiències.

El concepte Illes Balears, com a marca, no existeix als mercats emissors i per això hem de deixar que els noms de les Illes, Formentera, Menorca, Mallorca i Eivissa, individualment, siguin les marques que s'han de potenciar a l'exterior, dotant a cada consell del finançament adequat i suficient.

Són claus les reformes estratègiques profundes en la indústria turística que ens permetin superar els reptes estructurals, i que s'haurien de fonamentar en quatre pilars:

1. Un acord polític, institucional i ciutadà, que sigui capaç de superar la desafecció al turisme, entre d'altres actuacions, mitjançant la inclusió de continguts turístics a l'ensenyament.
2. La sostenibilitat, que implica reconvertir el que tenim sense més consum de territori, ja que el paisatge, els recursos naturals i culturals, són el nostre principal capital.
3. El suport a la indústria turística, la que crea ocupació, valora formació, crea serveis i experiències i aposta per la reconversió.
4. La millora de les garanties de connectivitat tot l'any.
5. Així mateix, es fa necessari impulsar la completa aplicació de les transferències realitzades als consells insulars en matèria d'ordenació turística, per a aconseguir el desenvolupament normatiu adequat a cadascuna de les illes, sempre en l'àmbit de les seves competències, i reclamar la transferència als mateixos consells de la promoció turística.

Davant l'actual situació en projectes de legislació turística a les Illes Balears, hem de recordar que productes com els condotels poden ajudar a la tan cobejada desestacionalització, sí. Però tan sols si són concebuts com a productes de gran qualitat, amb unitats d'explotació per a un públic exigent i amb poder adquisitiu. Per tant, espaioses, lluminoses i amb un servei a l'alçada. El que no podem pensar és en comercialitzar unitats tant petites com una habitació doble, amb el mateix servei que un establiment normal i a uns preus poc competitius.

Creiem fermament en aquesta desestacionalització mitjançant l'estructuració de productes turístics com el turisme MICE o de Congressos, el de natura, el cultural, d'activitat nàutica o l'esportiu. Hem d'entendre l'indústria turística com la suma de múltiples sectors econòmics que superen el concepte d'allotjament i que només junts serem capaços de millorar els reptes assenyalats. Com a partit ens hem d'oposar a la destrucció de places hoteleres mitjançant el canvi d'ús, fora d'una estratègia col·lectiva de planejament i millora de la zona turística, ja que creiem que és una destrucció de llocs de treball que tan sols beneficia a les propietats d'aquells actius caducats i no ajustables a cap homologació turística. Som força escèptics en quan a la comercialització de centenars d'apartaments nous quan n'hi han milers en "stock" al mercat.

2.8. FISCALITAT PROGRESSIVA

Les polítiques fiscals són una de les principals eines per la distribució de la riquesa, i pel foment de la cohesió i la justícia social i distributiva. Les mesures que es varen dissenyar i presentar al mes de juliol de 2010 i que foren refusades, anaven en la direcció correcta: augment de la carrega impositiva dirigit a les rendes més altes (per tal d'obtenir recursos per fer front als efectes de la crisi, per fer front al greu problema de l'atur) i la fixació de tributacions de caire ambiental. Així mateix, s'ha d'intensificar la presència de deduccions i bonificacions en relació a col·lectius menys afavorits (com són la joventut, sectors relacionats amb persones amb discapacitats i dependents) i aquells que suposin un valor afegit en l'àmbit de sectors econòmics sostenibles i productius (emprenedors, col·lectius d'investigació, noves energies).

Finalment, els i les socialistes hem d'aconseguir que la fiscalitat progressiva i amb un caire més personalitzat i atenent a les característiques subjectives i econòmiques del contribuent, es complementi amb la millora dels mecanismes d'inspecció i recaptació tributaria, ja que la lluita contra la defraudació fiscal suposa consolidar una societat més justa i equilibrada.

Els i les socialistes hem de continuar defensant el model de fiscalitat progressiva, com fonamental en l'arquitectura econòmica i social de les Illes Balears.

2.9. APOSTA CLARA PER L'I+D+I

La creació de nova economia i la millora de l'economia tradicional passa per una aposta clara i contundent per l'I+D+i. Tenint en compte que la investigació de base necessita un entorn adequat per traduir-se en beneficis, aplicacions pràctiques i ocupació, s'haurà d'afrontar la transformació donant prioritat al diàleg, tant amb les empreses privades com amb els ens públics que fa anys que es dediquen a ella, i que per la seva experiència i capacitat han de ser els actors principals d'aquest canvi. Aquesta és, per tant, una aposta transversal a tots els sectors productius.

En tal sentit, la importància del ParcBit, (i també del Centre Bit de Menorca i el projecte de Centre Bit a Eivissa previst a Sa Coma) un parc tecnològic recuperat en el seu projecte primigeni i desenvolupat com a aposta estratègica en els darrers quatre anys (2007-2011), constitueix una mostra il·lustrativa. Així doncs, el 2007 s'encabien en el Parc 51 empreses; el 2011 eren més de 120.

Les característiques centrals són prou eloqüents: es tracta de firmes que aporten valor afegit, amb el 60% d'actius laborals que són titulats superiors, que exporten tecnologia balear i que, de manera tímida però gradual, mantenen relacions amb la Universitat de les Illes Balears.

Impulsar des del Govern l'aprofitament del coneixement que es produeix en la UIB perquè sigui posat en pràctica dins les empreses públiques, com per exemple disseny de programes informàtics i manteniment dels mateixos.

2.10. INTERNACIONALITZAR LES NOSTRES EMPRESES

Unes Illes de territori petit i fràgil com les nostres amb una evident capacitat emprenedora han d'aprofitar tota la capacitat i coneixement existent per poder obrir noves oportunitats a l'exterior, que permetin mantenir i crear ocupació pels nostres treballadors i treballadores.

Per a que aquesta nova economia pugui ser una realitat sostinguda cal reprendre i, en la mesura de les possibilitats, enfortir, les actuacions en l'àmbit de la recerca científica i la

transferència de coneixement contemplades en el tercer Pla de Ciència, Tecnologia i Innovació de les Illes Balears aprovat l'any 2009.

En aquest sentit les Administracions públiques han de tenir polítiques i serveis adients per facilitar aquesta tasca a les nostres empreses, i en aquest sentit és imprescindible eliminar dispersions existents i ajudar a la concentració d'esforç, amb totes les entitats que ja disposen d'una llarga trajectòria en aquestes tasques.

Es tracta, sobre tot, de les actuacions orientades a potenciar els recursos humans i millorar les infraestructures de la I+D, a impulsar la innovació empresarial mitjançant programes com és el de promotors tecnològics i la política de clústers i mantenint també les actuacions dirigides a millorar el nostre capital social tecnològic.

A més de les activitats tradicionals com, per exemple, el sector de la sabata, la bijuteria o la moda, la diversificació del sector productiu ha d'obrir noves oportunitats. És necessari oferir noves opcions pel sector primari.

No podem permetre que la tendència generada entre 2007 i 2010 que va produir un increment de la despesa en I+D sobre el PIB a les Illes Balears d'un 41%, la major de tot l'Estat espanyol, es vegi interrompuda per una manca de visió que ens dugui a retallar en inversions productives de les quals depèn, en un percentatge molt important, el futur del nostre sector productiu.

Per altra banda, és important reforçar l'ajuda a les PYMES en aquesta direcció (signifiquen un altíssim nombre de les nostres empreses i representen molts de treballadors i treballadores), i un dels camins és la constitució de clústers que permeten més fortalesa a les petites i mitjanes empreses, en aquest sentit, val la pena fer menció del Clúster Turistec, de gestió tecnològica del turisme, que compost per unes 70 petites i mitjanes empreses té una cartera de feina molt important a l'exterior, o el clúster de nàutica que també fa feina en aquesta direcció. L'experiència del clúster de la música a Eivissa, igualment, ha estat un exemple d'entesa, molt productiu de cara a la consolidació d'un sector emergent.

2.11. CIUTAT I TERRITORI PER A LES PERSONES I CONTRA LA CRISI

La resposta a la crisi econòmica -conseqüència en bona part del creixement desgavellat del sector immobiliari- no pot ser posar en qüestió les eines de planificació urbanística i territorial, no pot ser rebaixar la protecció del nostre territori i el nostre paisatge. Al contrari, cal reivindicar l'urbanisme i l'ordenació del territori com a eines ciutadanes per decidir com volem que siguin les nostres ciutats i pobles, i com a part activa de les polítiques públiques en la lluita contra la crisi econòmica.

És fonamental donar resposta a aquestes situacions amb un impuls renovat a una política urbana que serveixi per mantenir i millorar la qualitat de les ciutats, les barriades i els pobles com a resposta als efectes de la crisi. Una política que permeti defensar l'espai públic com a lloc de convivència per a totes les persones, que eviti la segregació i la marginació, i que sigui capaç de generar espais d'oportunitats per a la recuperació econòmica i l'ocupació, apostant per la innovació, la recerca i la generació de noves oportunitats per a tots, enlloc de fomentar l'especulació i l'expansió sense sentit de la ciutat.

Mobilitat sostenible i segura per a tots. En l'àmbit de la mobilitat cal tornar defensar amb força l'aposta per a una mobilitat sostenible i segura a l'abast de tothom, també com a resposta a la crisi econòmica. El transport públic suposa sovint l'única alternativa de mobilitat per a moltes persones que no tenen accés al vehicle privat per als seus

desplaçaments, com els nins, la gent gran, les persones amb mobilitat reduïda, la gent que té dificultats econòmiques.

En els pobles i ciutats, l'aposta per la generació d'espais de qualitat per a ús de vianants i ciclistes, així com el manteniment i millora de les xarxes de transport públic són fonamentals per garantir l'accessibilitat a tothom i per evitar la prevalença exagerada del transport privat. Suposen, a més, una millora fonamental en les condicions ambientals i de seguretat per als ciutadans.

A la vegada, cal reforçar la xarxa de transport interurbà, ajustant-la a la realitat per tal de fer-la sostenible econòmicament, però mantenint uns nivells de qualitat òptims. Cal apostar per reforçar i millorar les xarxes de busos interurbans, així com millorar la del sistema de transport ferroviari sobretot en relació a l'àrea metropolitana de Palma. La protecció del medi ambient, ara més que mai una prioritat.

Estem en un moment de canvi transcendent, aquesta crisi ha deixat clar que les coses no tornaran a ser com abans. La defensa del Medi Ambient, de la Sostenibilitat, és la defensa de les persones i del territori, per tant, també és la defensa de l'economia, de la salut i del benestar. Les coses no canvien d'un dia per l'altra, no podem pretendre que accions o omissions d'avui tinguin resultats demà, per tant, hem d'invertir, triar un camí, collir un rumb ara, per tenir resultats fermes en un futur proper.

Els canvis o les accions que hem de proposar han de ser estructurals i no conjunturals. És una paradoxa, però el cert és que la globalització ens obliga a potenciar i enfortir lo propi, el que no depèn d'altres llocs sinó de nosaltres mateixos i del nostre entorn. Ens hem de globalitzar des de la localització. Aquest concepte és radicalment diferent del localisme i de la autosuficiència. Ho hem de fer d'una forma eficient. L'eficiència és també estalvi, un concepte molt de moda avui en dia.

La sostenibilitat és també economia, l'eficiència ha de ser un imperatiu i la potenciació de fet local ens donarà seguretat, llibertat, riquesa i llocs de feina. En matèria medi ambiental, s'han de prioritzar els següents aspectes:

1) Energia. S'han de fomentar les energies renovables, entre altres coses perquè les podem produir aquí, perquè són netes i són això, renovables, no s'esgoten. Solar i Biomassa (aplicant sistemes de cogeneració) possiblement són les més importants, però no les úniques.

2) Aigua. És un recurs escàs i això moltes vegades no ho tenim present. Hem de millorar la gestió, en tots els àmbits (consum humà, agricultura,...) i en tots els sentits (obtenció, subministrament, distribució, ...). Hi ha molt marge de millora.

3) Residus. Pel que fa a la gestió dels residus, hem de continuar en la línia de la potenciació de la reducció, el reciclatge i la reutilització. A la vegada que s'ha de cercar una nova vessant fent una aposta clara pel sistema de Dipòsit, Devolució i Retorn dels Envasos (SDDR) que s'ha demostrat que funciona (ja hi ha més de 40 països on el sistema està en marxa).

a) El medi ambient ha de ser una de les nostres prioritats. Vivim en un món amb recursos finits i el fet de que el nostre territori estigui delimitat per la mar, ens ha de fer incidir més en la sostenibilitat de les nostres illes i els ecosistemes que l'envolten, tenint en compte, també que som un destí turístic i que per tant també hem de conservar i respectar el nostre paisatge.

b) Els processos de gestió ambiental s'han d'implementar a la totalitat de les nostres fonts de producció, siguin de caràcter industrial o de serveis. En aquest sentit les institucions

poden fer molt per a la gestió dels recursos naturals, i dins d'aquestos cridaríem l'atenció als espais naturals protegits i a les platges, per ser elements d'oferta que mereixen ser gestionats amb criteris de màxima racionalitat ambiental.

c) Es faran plans de gestió ambiental, dotats de pressupost, no solament als parcs i espais naturals, sinó a la totalitat dels ANEIS per posar en valor la seva classificació com a tals i per fer efectiva la seva protecció que fins ara ha resultat teòrica.

d) Cada any hem de fer front a l'arribada de turistes i ens veiem amb problemes de massificació de les nostres platges. Per això hem d'anar més enllà i fer també plans de gestió a les platges de les Illes Balears. D'aquesta manera podem aplicar criteris de respecte ambiental a la neteja, accessos, aparcaments de vehicles, a més de poder fer estudis de capacitat de càrrega d'hamaques a l'hora de fer les concessions i d'embarcacions. Aquest darrer aspecte ha de ser de màxima importància, ja que les embarcacions poden danyar el nostre ecosistema marí, sense el qual no gaudiríem de les nostres platges. Hem de ser pioners en les alternatives als ports esportius i anar cap a sistemes de regulació de fondejos ecològics.

e) La sostenibilitat ha de ser en tots els sentits. Hem de millorar la recollida selectiva dels residus, i per tant s'ha d'anar una passa més enllà del ciutadà, i s'han de fer plans per exigir la correcta recollida als productors singulars (comerços, restaurants, hotels, empreses grans i petites...) de manera que estalviem entrades als abocadors i/o crematoris i augmentem els ingressos pels convenis de recollides selectives, donant així més vida als residus abocats.

f) A més hem de fomentar una bona educació ambiental. S'han de fomentar a l'escola els valors de sostenibilitat i protecció del medi ambient, per tal de tenir una generació futura, més sensible i més respectuosa amb el medi ambient.

g) També s'han de dedicar més esforços per tal de combatre els delictes medi ambientals que hi ha a les nostres illes.

En definitiva, el territori que conformen les Illes Balears, amb el seu paisatge natural, és un dels patrimonis més importants del que podem gaudir; és reduït, limitat i suposa el principal atractiu del sector turístic de les Illes. Per aquest motiu els i les socialistes hem d'assumir la tasca regulatòria del territori i de l'urbanisme com a la principal garantia de protecció de l'entorn natural per tal d'evitar la seva destrucció com a conseqüència de maniobres especulatives.

Les i els socialistes defensem un projecte d'urbanisme transparent i sostenible i que sigui, al mateix temps, participatiu i finalista per tal de configurar sistemes adients d'infraestructures públiques en conjunció amb intervencions privades amb l'objectiu d'aprofundir en la millora de la qualitat de vida dels ciutadans. El projecte socialista ha de garantir que la intervenció sobre el territori s'efectuï "en uns termes prudents i raonables, per tal d'evitar l'adopció de mesures generalistes que no vagin acompanyades amb l'establiment dels mecanismes i recursos necessaris per garantir el seu efectiu compliment i execució. Emperò, aquests objectius no només s'aconsegueixen amb declaracions de bona voluntat o establint sistemes genèrics de protecció. S'ha de replantejar l'ordenament jurídic a l'àmbit del territori i de l'urbanisme per tal de que sigui més rigorós, coherent entre els diversos municipis, estable i transparent, garantint la seva eficàcia amb la millora dels sistemes d'inspecció i vigilància.

2.12. LA LLUITA CONTRA EL CANVI CLIMÀTIC

El canvi climàtic és un fenomen que cada dia es veu més engruixat per l'emissió de més gasos provinents de la crema de combustibles fòssils. Per tant hem de seguir treballant en la seva reducció i per l'implantació en la vida quotidiana de les energies renovables.

La lluita contra el canvi climàtic també parteix de la corresponsabilitat de productors i consumidors en el marc d'un consum responsable que aposti per la sostenibilitat, la informació correcta per fomentar l'esperit crític del consumidor a l'hora de triar els productes i serveis

Cal prendre en consideració que la lluita contra el canvi climàtic no suposa, únicament, una intervenció ambiental, sinó que es configura com un mecanisme d'eficiència econòmica necessari per donar una passa més en assolir nous instruments energètics econòmicament sostenibles.

2.13. DESPLEGAMENT DE NOVES ENERGIES

Durant la darrera legislatura s'han donat passes molt rellevants en relació a donar més seguretat al nostre sistema energètic amb la construcció i posada en marxa del gasoducte i del cable elèctric provinents des de la península.

El gasoducte representa un avanç força important ja que el gas és més net, i permet la creació d'electricitat i oferir gas per ús domèstic i per ús empresarial. Ara toca fer el desplegament per terra del gasoducte, així com la xarxa de distribució de gas natural als municipis que no disposen d'aquest combustible (principalment aquells on s'ubiquin grans consumidors).

Malgrat aquests avanços encara tenim en funcionament la central del Murterar que crema carbó i que és l'origen més gran de les emissions que enviem a l'atmosfera. Les illes necessiten un mix energètic equilibrat i respectuós amb el medi ambient, per la qual cosa s'haurien d'aplicar les més modernes tècniques per disminuir l'emissió de gasos contaminants a l'atmosfera.

Per altra banda durant la legislatura passada es feren també avanços importants en cogeneració, com per exemple el projecte del ParcBit. Ara la màxima prioritat hauria de ser l'impuls de les energies renovables. A les Illes s'ha de fer un vertader Pla de renovables i d'ús responsable de l'energia a deu o quinze anys vista, fent un anàlisi acurat de les distintes opcions, i amb planificació seriosa de les infraestructures necessàries en matèries com l'energia fotovoltaica, solar tèrmica i sobretot, en relació a l'eòlica, on estiguin implicades totes les administracions donat que moltes vegades aquest és el punt dèbil del desenvolupament d'aquestes energies. Pla en que s'ha de contemplar la possibilitat d'obligar a la creació d'instal·lacions de cogeneració en el moment d'implantació d'infraestructures que necessitin un cert llinar de subministrament d'energia elèctrica (polígons industrials, etc...). Hem d'apostar per la biomassa com a font d'energia, ja que ens és beneficiosa a l'hora de mantenir els nostres boscos nets i prevenir els incendis que afecten al nostre paisatge.

Hem de conscienciar-nos de que l'ús responsable de l'energia passa fonamentalment per l'estalvi, mitjançant mesures d'eficiència energètica en el sistemes industrials, en el serveis i en l'ús domèstic. El que no es consumeix no contamina

A les Illes Balears les emissions a l'atmosfera són molt superiors a la mitjana nacional, i ja just per aquest motiu val la pena fer un esforç important, però a més, unes illes que volen viure del turisme han de voler ser pioneres en totes aquelles mesures que afavoreixen la sostenibilitat.

A la lluita contra el canvi climàtic hi ha dos elements cabdals l'energia i el transport, per tant l'aposta pel transport públic és també un element de primer ordre, així com també ho va ser la darrera legislatura fer un esforç gran en l'electrificació del tren i deixar d'emprar un combustible més contaminant. Per tal motiu és imprescindible seguir apostant pel transport públic amb la utilització gradual del gas natural, i a més, treballar en com minvar les emissions en el transport privat, i en aquest sentit és important seguir treballant, encara que aquest treball serà llarg, en una primera fase amb la potenciació dels vehicles híbrids, electricitat (en ciutat) i benzina (en carretera) i en una segona amb l'incorporació del cotxe elèctric, tal i com estava previst per l'anterior govern en projectes concrets com els de Formentera i Menorca, i amb actuacions a Palma i a Eivissa.

La recerca de nous sistemes energètics ha de ser un dels objectius dels socialistes amb la doble finalitat de garantir un futur ambiental adient i la reducció de la dependència de les indústries carbòniques que són, a dia d'avui, econòmicament inviables. S'ha d'assolir un sistema energètic més democràtic, lateral, transparent i obert.

2.14. RECONDUCCIÓ DEL SECTOR DE LA CONSTRUCCIÓ

És un fet que el sector de la construcció en el passat ha sofert una gran desmesura, empès per polítiques immobiliàries on han pesat massa l'especulació front al que és una vertadera economia productiva. Ara aquest sector per la crisi i per la manca de crèdit és el que està en situació de més dificultat i el que aporta més atur de treballadores i treballadors.

Un creixement equilibrat de la nostra economia demanda que aquest sector no torni a tenir les desmesures esmentades i per tant seran molt importants les polítiques dirigides a recol·locar gran part dels seus treballadors a d'altres sectors, tasca, segurament, no exempta de grans dificultats atès la poca formació de molts dels aturats d'aquest sector, en qualsevol cas temes relacionats amb el medi ambient, millora de paisatge, neteja de boscos, gestió d'espais naturals, a més d'altres activitats existents, haurien de ser objecte d'estudi.

En matèria de construcció hi ha un concepte que és força important, la rehabilitació. En els pròxims temps, és necessari formar a la gent i adaptar a les empreses a aquesta tasca, entre d'altres coses perquè un territori fràgil com el nostre i amb el turisme com a principal indústria no es pot permetre seguir creixent de forma extensiva i destruint paratges naturals i territori.

Per altra banda s'han d'unir el turisme i l'activitat de rehabilitació, amb la reforma i reconversió de les nostres zones turístiques madures que proposem, podem guanyar competitivitat turística i això obre un camí de treball molt gran pel sector de la construcció, un camí que les institucions haurien de facilitar amb les reformes legals i iniciatives necessàries, tal i com ja es va fer durant la legislatura passada amb els esmentats Plans Renove i Future, o amb la creació de noves normatives que facilitaven les reformes d'infraestructures hoteleres i de l'oferta complementària per tal d'adaptar-les a paràmetres de qualitat, d'accessibilitat, ambientals, etc... amb la finalitat de millorar la seva oferta i de gaudir de serveis que ajudessin a allargar la temporada (spas, zones esportives).

També és important seguir amb l'aplicació de la llei de barris que permet millorar zones degradades de les nostres ciutats i pobles, així com amb les àrees de rehabilitació integral que persegueixen el mateix objectiu, incloent les accions a edificis en mal estat.

Per al sector de la construcció és important que les institucions mantinguin ajudes a la rehabilitació d'edificis i habitatges privats, així com les polítiques de vivenda pública.

Els i les socialistes hem d'afavorir que les inversions constructives i de rehabilitació d'habitatge assoleixin nous sistemes energètics per tal d'aconseguir l'autosuficiència energètica dels habitatges i de les ciutats.

Per altre banda és rellevant mantenir inversions en temes estratègics com ho són les polítiques socials (escoles, salut, serveis socials) i en infraestructures bàsiques com ho són els convenis que tenim amb l'estat relacionats amb els transport ferroviari i de carretera, les millores que s'haurien de fer als ports.

2.15. TENIR EN COMPTE EL TERCER SECTOR

Les Illes Balears encara estan molt per baix en relació als paràmetres de polítiques socials que s'apliquen a la resta d'Europa i, per tant, estem davant d'un nínxol d'activitat que, des del punt de vista econòmic, que permet creixements rellevants. Per altre banda no és menys cert que estem davant d'una activitat singular, la prestació d'uns serveis que necessiten una especial sensibilitat. En aquest sentit les entitats que, sense ànim de lucre, conformen el tercer sector estan cridades a jugar un paper cabdal. Estem parlant d'unes entitats, que per regla general, han demostrat una gran capacitat associativa, de gestió i d'innovació, algunes d'elles punteres a nivell de l'estat espanyol. Unes entitats que estan demostrant que poden gestionar des de paràmetres de qualitat i a molts bons costos, per tant estan cridades a ser un complement importantíssim de la tasca a realitzar per les institucions públiques. Unes activitats que han generat, només al col·lectiu de persones amb discapacitat més de 2000 llocs de feina, i que en aquests moments estan en perill . Per tots aquests motius cal dur a terme les reformes necessàries per eliminar impediments vigents sobre possibilitats de concertació de polítiques amb el tercer sector.

2.16. POTENCIAR LES EMPRESES CULTURALS I EL SECTOR AUDIOVISUAL

L'àmbit cultural està constituït per un conjunt de sectors molt ample, molt important des del punt de vista productiu i econòmic i com a element bàsic d'identitat i de cohesió social. La cultura, una de les variables de l'estratègia econòmica Europa 2020, no és un consum sumptuari que s'ha de retallar en temps de crisi, sinó que ha de rebre el suport públic i privat per garantir el seu desenvolupament. A un nou model econòmic innovador i sostenible, les empreses culturals, que reuneixen ambdues condicions, han de jugar un paper fonamental. Per això és menester impulsar-les consolidant el teixit econòmic que conformen, mitjançant accions de discriminació positiva i ajuts públics. Per una altra banda, és precís fomentar la coordinació de l'acció cultural de les diferents administracions públiques, ens privats, associacions sense ànim de lucre i tota casta de col·lectius culturals com a garantia perquè la cultura arribi a tota la ciutadania.

Les condicions de comunicació, ambientals i la diversitat del nostre paisatge, permet establir les Balears com a escenari privilegiat pel rodatge. Així ho han entès recentment tant productores i televisions europees com superproduccions nord-americanes, amb una indústria que dona retorn i té un cost d'exportació nul. Ara per ara, només ens estem limitant a ser l'escenografia per aquestes produccions, però es podria desenvolupar el sector a nivell autonòmic per poder proveir al sector amb la mà d'obra qualificada que requereix. A tal efecte, cal mantenir la indústria i millorar els processos de formació contínua dels seus professionals, fent especial incidència en els idiomes. I conjuntament, es podria desenvolupar un borsí de professionals i productores per tal d'indexar i oferir als rodatges que estiguin prevists a la nostra comunitat de tot el que els sigui necessari.

Els mitjans de comunicació públics. Des del partit socialista considerem necessària l'existència de mitjans de comunicació independents com a garants democràtics. És per aquest motiu que entenem imprescindible que les institucions articulin l'existència de mitjans de comunicació públics amb vocació de servei, que tinguin com objectiu últim informar a la societat sense altre condicionant que el criteri professional.

Per aquests motius, considerem necessària la consolidació d'un model audiovisual públic a les Balears que tingui aquest objectiu i dotar-ho de les eines i instruments necessaris per a poder exercir-ho, i uns pressuposts adients per satisfer aquestes necessitats amb l'independència necessària per a poder garantir als ciutadans i ciutadanes el dret a la informació.

Una ràdio i televisió públiques en aquestes condicions, amb uns pressuposts adequats i un mandat de complir amb els mateixos, poden assolir aquests objectius i a més dotar a la indústria audiovisual autonòmica d'un punt de sortida des d'on desenvolupar el seu projecte i formar els seus professionals.

2.17. EL CONSUM RESPONSABLE: LA DEFENSA DEL CONSUMIDOR, MÉS NECESSÀRIA QUE MAI

Som a la primera dècada del segle. Immersos en una societat global i de consum, que pateix seriosos problemes d'incertesa en les persones consumidores. Estem davant la necessitat de desenvolupar una nova cultura de consum. La nostra capacitat política està immersa en un canvi d'actitud que promogui nous drets tant a nivell legislatiu com de promoció de l'educació i informació de les persones consumidores.

Estem desenvolupant nous drets per al segle XXI per la conquesta de la igualtat d'oportunitats i la seva protecció. Això suposa, un augment de la seguretat i la protecció davant la vulnerabilitat de les persones a partir de la creació d'espais conjunts on es reforcen mecanismes justos de resolució de conflictes i espais veraços d'informació. L'actual període d'incertesa econòmica, que ha provocat daltabaixos a milers de famílies, requereix la continuïtat de les polítiques socialistes per assegurar la cura i la defensa dels drets de tots, però, de manera especial, dels que pateixen dificultats.

Així doncs, s'ampliarà la protecció de les persones consumidores, vetllant per la seva salut, la seva seguretat i els legítims interessos econòmics. Per això, cal treballar per l'eficàcia i l'eficiència dels procediments administratius i per un marc jurídic suficient que doni resposta a les veritables necessitats. La formació i desenvolupament de l'esperit crític de les persones dins de l'educació en un consum responsable.

En un moment com l'actual, en què ens trobem immersos en un període d'incertesa, es fa necessari tornar la confiança a les persones consumidores a l'hora de adquirir productes i contractar serveis. La confiança és un element essencial per reactivar l'economia.

Per tant, el camí de la recuperació ha d'incloure com un dels seus objectius principals millorar els hàbits dels consumidors cap a una Nova Cultura de Consum. La Nova Cultura de Consum pretén que hi hagi un canvi d'actitud de les persones consumidores dirigit cap al consum responsable, un canvi d'actitud de les empreses i associacions de consumidors dirigits cap a la corregulació i un canvi d'actitud de l'administració dirigit a desenvolupar els nous drets de segle XXI, que millorin la protecció de les persones consumidores i la seva educació en valors responsables.

En definitiva es tracta d'uns canvis d'actitud de la societat en conjunt en relació al consum, de la mà de valors com l'equitat, la protecció dels drets, la veracitat de les informacions i per tant la confiança mútua, la qual cosa suposa l'abandonament del consumisme.

Així doncs, el consum responsable consisteix en la realització per part de les persones d'un consum saludable, segur econòmicament, solidari i sostenible. Dins de la nova cultura de consum també cobra gran importància la corregulació, que implica la necessitat d'una corresponsabilitat en mantenir criteris conjunts que fomentin la confiança dels consumidors, oferint protecció i seguretat.

És a dir, aliances estratègiques i compromís ètic de les empreses amb les persones consumidores i els seus legítims representants, les associacions de consumidors i l'administració. Cada vegada estem en un mercat més global i cada decisió de compra té una repercussió que va des de l'individual al general, aquest compromís ens portarà a aconseguir entre tots la Nova Cultura de Consum. Potenciant els organismes que controlen el mercat per a la protecció de les persones i de la lliure competència desenvolupant el principi de governança.

3. EDUCACIÓ, SANITAT I LES POLÍTIQUES D'IGUALTAT SOCIAL

El PSIB-PSOE aposta per posar un marcat accent a les polítiques socialdemòcrates per tal d'assolir la recuperació de confiança d'una part de la societat que a les darreres eleccions autonòmiques i generals no l'ha volgut renovar. L'educació, la sanitat, els serveis socials i les polítiques d'igualtat.

Sempre hem cregut els i les socialistes que l'educació és la millor política social per garantir la igualtat d'oportunitats per a tothom. En aquests temps, a més a més, resulta també l'eina més decisiva per apuntalar el progrés i per a redissenyar un nou model d'economia productiva a mig i llarg termini, absolutament necessari per fer front a un món més globalitzat i amb una situació de crisi generalitzada, crisi que implica, necessàriament, canvis.

L'educació és, a més, un dels motors del creixement econòmic i de generació de feina per a la propera dècada. Per primera vegada és una prioritat en la nova estratègia europea. Els caps de l'Estat i del Govern europeus han considerat que és un dels cinc objectius prioritaris per a aconseguir una sortida sostenible de la crisi econòmica i per al canvi de model que es produirà durant la propera dècada en tots els Estats membres.

3.1. UNA INVERSIÓ EDUCATIVA AMB RETORN SOCIAL

Entendre l'educació com a una inversió més que com a una despesa, comprendre el retorn social i econòmic que la inversió en educació ens dona a cada individu i a la societat en el seu conjunt, és una de les senyes d'identitat de les polítiques educatives del nostre partit.

Per això defensem un ensenyament públic, gratuït, universal, amb especial prioritat i atenció a la seva eficiència i qualitat. Un ensenyament públic i laic, amb clara separació de la religió de l'horari lectiu. Un ensenyament públic inclusiu i democràtic.

3.1.1 L'educació, feina de tots

Però no hem de pensar que només les administracions educatives són les responsables úniques que han de lluitar per aconseguir aquestes fites marcades, és tota la comunitat educativa la que en té la responsabilitat: famílies, docents, personal de serveis i alumnat, han de ser protagonistes de les polítiques educatives.

El PSIB-PSOE es compromet a introduir els principis i objectius educatius a totes les àrees polítiques, només això i juntament amb tota la societat podrem aconseguir que les famílies

i la institució educativa puguin dur a terme amb èxit l'educació dels futurs ciutadans. D'acord amb aquests principis, ens comprometem a aconseguir el "Pacte per l'Educació" amb tots els sectors implicats, per tal de tenir una norma pròpia que reculli les peculiaritats i necessitats de la nostra comunitat.

A més, les administracions que no tenen competències obligatòries en educació, també han de plantejar actuacions dirigides a la millora de l'èxit escolar dels seus ciutadans i ciutadanes, i a la millora del propi entorn escolar com a conjunt d'interrelacions necessàries, com una xarxa de serveis socials i/o educatius que millorin les oportunitats de formació dels nostres joves i tinguin cura dels possibles problemes com l'absentisme escolar, l'exclusió educativa per motius socials o econòmics, l'assetjament i maltractament a diferents identitats, concepcions i/o opcions afectiu-sexuals, i la convivència a l'entorn dels centres i dels barris.

Per això, l'educació s'ha d'abordar amb una visió integral i unitària del procés educatiu, des de l'Educació Infantil a l'Educació Superior, amb etapes distintes però connectades al llarg de tota la vida, en un procés permanent que ha de coordinar totes les administracions que directa o indirectament incideixen en el desenvolupament de les polítiques educatives. L'esport ha de tenir un paper fonamental com eina, per la formació integral dels joves.

3.1.2. La vida escolar i les etapes educatives

Els nostres ciutadans i ciutadanes han de desenvolupar al màxim les seves potencialitats tant per la seva pròpia evolució personal, com per a l'aportació que a la nostra societat fa la ciutadania amb una bona formació integral, possibilitant el desenvolupament humà, tecnològic i econòmic del nostre futur.

El PSIB-PSOE introduirà polítiques de prevenció educativa en totes aquelles famílies subjectes a riscos, recolzant l'àmbit familiar per aconseguir el principi d'igualtat d'oportunitats i prevenir el fracàs educatiu i escolar. L'etapa educativa 0-3 anys és el millor sistema pels casos de risc i també per a facilitar la conciliació de la vida familiar i laboral, si bé ens pronunciem per dur a terme polítiques que permetin als fills iniciar la seva educació el major temps possible a l'àmbit socio afectiu familiar.

L'escolarització primerenca és una de les garanties d'èxit per disminuir les desigualtats des de l'inici. A més, hem de continuar apostant per la coeducació com a model de relació entre l'alumnat, i per tant, manifestar la nostra ferma aposta per una educació igualitària sense cap tipus de segregació, especialment la segregació de gènere.

L'aprenentatge i consolidació primerenca de la lectoescriptura i els coneixements bàsics dels llenguatges matemàtics, i l'idioma anglès han de ser objectius que puguin compatibilitzar ja des dels cicles de l'educació primària i durant tota l'etapa de l'educació secundària i post obligatòria, amb l'aprenentatge de l'ús, com a eina i com a llenguatge propi, de les Noves Tecnologies de la Informació i de la Comunicació.

Els actuals models d'accés al coneixement i els models d'interrelació en aquest món globalitzat, fan necessari el domini d'aquestes TIC's i, sobre tot, que també la pròpia escola pública, pugui resultar anivelladora de possibles desigualtats a l'accés a les xarxes informàtiques i al coneixement del seu ús, evitant bretxes digitals que puguin penalitzar la formació d'uns o d'altres per el seu nivell socioeconòmic.

Per tot això és fonamental que les TIC siguin una eina cabdal per al desenvolupament curricular. El professorat ha de tenir la formació i les competències idònies per a poder utilitzar tots aquests recursos. Però per dotar d'aquesta capacitat anivelladora a l'ensenyament públic, primer hem de normalitzar les TIC a les escoles. Això, amb el model actual, molt comercialitzat, suposa una inversió difícilment assumible. Com a solució

trobem la utilització de programari lliure i l'impuls de projectes d'investigació pública per al desenvolupament de sistemes TIC especialment dissenyats per a l'educació.

L'adquisició de la tercera llengua durant l'etapa escolar s'ha d'acompanyar de la dotació dels recursos més avançats i la formació del professorat necessària per a que l'alumnat acabi l'educació obligatòria amb el domini oral i escrit en les mateixes condicions que les altres dues llengües oficials. En l'etapa secundària s'introduiran com a optatives altres llengües estrangeres.

El PSIB-PSOE es compromet a potenciar als centres educatius l'I+D educatiu, facilitant els recursos necessaris, coordinat amb la UIB, amb la finalitat d'aconseguir una escola innovadora, creativa i puntera en metodologies, experiències escolars, que potenciïn i estimulin als nostres professionals i al sistema educatiu.

3.1.3. L'èxit escolar i l'abandonament prematur

La lluita contra l'abandonament escolar primerenc és a tot l'estat un dels reptes més evidents del nostre sistema educatiu. A la nostra comunitat es fa més visible encara, per les altes taxes d'abandonament, per damunt de la mitjana espanyola, malgrat aquets darrers 4 anys s'ha aconseguit disminuir els índex diferencials, reduint-los en més de 5 punts.

L'èxit escolar passa fonamentalment per l'adquisició d'unes competències bàsiques per al desenvolupament personal i laboral, i per la disminució d'aquestes taxes d'abandonament escolar primerenc, entès com el percentatge d'alumnat d'entre 16 i 24 anys que no continua cap formació.

S'han de dur a terme actuacions metodològiques i organitzatives per desenvolupar aquelles estratègies per a la millora de l'èxit escolar dissenyades pels centres a partir de l'avaluació de les necessitats del seu alumnat.

Actuacions orientades principalment a:

1. Reforç de les capacitats bàsiques a primària i secundària
2. Mecanisme de reforç tan aviat es detectin dificultats d'aprenentatge.
3. Suport a actuacions en aquelles àrees i matèries amb menor índex d'èxit educatiu.

La millora dels nostres Programes de Formació Professional, així com els PQPI's, o Programes de Qualificació Professional Inicial, han de suposar per una banda l'estímul per a la permanència en el sistema educatiu dels nostres joves, i evitar així l'abandonament primerenc, i per altre costat la garantia d'una generació de tècnics professionals ben preparats i amb el coneixement de les diferents professions que a la nostra comunitat són demandades.

3.1.4. Educació i ocupacionalitat

Garantir una bona formació professional és garantir també una bona empleabilitat, absolutament necessària en aquests moments de canvis al nostre sistema productiu. Hem de possibilitar que els processos d'acreditació i certificació de les diferents competències professionals adquirides, continuïn essent no només un reconeixement de la formació pràctica de cadascú, sinó també un estímul per a completar la seva formació professional integral. La formació professional ha d'anar de la mà i unificar-se amb les polítiques d'ocupació.

La formació Universitària, amb les noves exigències de l'Espai Europeu d'Educació Superior, ha de continuar amb el prestigi que ja ha assolit i ha de seguir donant oportunitats de formació superior. Hem de demostrar un fort compromís per la millora constant de la qualitat en l'aplicació del nou pla, de lo contrari esdevindrà en un sistema universitari poc efectiu, car, altament burocratitzat i incapaç d'assolir els seus objectius.

3.1.5. Formació dels formadors

Es fa indispensable lluitar per la recuperació del prestigi social del docent, per tal d'augmentar la seva autoritat de referència amb l'alumnat i garantir que els nostres formadors i formadores tinguin una preparació i formació adequades als nous temps i les noves necessitats. Per això hem d'apostar per la formació inicial i permanent del professorat com una garantia d'increment de les possibilitats d'èxit escolar dels nostres ciutadans i ciutadanes.

Atenent a aquestes necessitats de formació, apareixen temes prioritaris, per descuidats al llarg de la història, com són la formació en diversitat afectiva i sexual, diversitat religiosa i laïcitat, immigració i diferències culturals, etc, tan importants en la constitució de ciutadans lliures i iguals.

3.1.6. Les polítiques de segona oportunitat

Tenim molts de ciutadans i ciutadanes que han estat víctimes d'aquest abandonament escolar primerenc, d'aquesta atracció per un mercat laboral accessible per a persones sense qualificació i, segurament amb menys intensitat, encara s'estan produint aquestes situacions. Per a aquestes persones hem d'arbitrar solucions, generar noves oportunitats d'incrementar la seva formació i per tant la seva empleabilitat a un món on la construcció ha fet fallida, i a on de cada vegada més, els millors formats seran els que puguin tenir més ocasions laborals.

Per tant, les polítiques de segona oportunitat, l'educació per a adults, la flexibilització dels estudis de formació professional, la millora de l'accés als graus mitjans i/o superiors, l'acreditació de competències professionals per tal d'"oficialitzar" les competències de cadascú, han de ser també ensenyas de les nostres polítiques educatives.

Hem d'aplicar polítiques capaces d'ajudar els nostres ciutadans amb aquestes segones oportunitats i amb polítiques actives de formació per a aturats, per complementar la seva formació, i així fer més fàcil la seva reinserció al món laboral.

3.1.7 L'educació amb condicions d'igualtat

Si una bona educació és una gran política d'igualtat, hem d'assegurar que les condicions d'accés a una bona educació són també en condicions d'igualtat.

Aquesta igualtat d'oportunitats d'accés a una bona educació s'ha d'aconseguir amb una aposta decidida per a una educació de qualitat, pública i gratuïta, sense permetre ni un pas enrere en allò que hem aconseguit durant els darrers 30 anys. Una educació en condicions d'igualtat ha de ser una educació inclusiva, que atengui a la diversitat a les aules. Una escola amb els recursos necessaris per a la integració, inclusió i accessibilitat de les persones amb discapacitat o persones amb diversitat funcional així com de les persones immigrants i d'altres cultures.

A més, hem d'establir polítiques de beques que puguin garantir l'accés als diferents tipus d'estudis: cicles formatius i universitaris, tant de grau com de postgraus i màsters. La

situació socioeconòmica de partida no ha de ser un entrebanc per aquells que amb dedicació i esforç volen aconseguir la millor formació acadèmica i professional possible.

La vertadera igualtat d'oportunitats que representa l'educació, ha de mantenir-se amb polítiques de beques que des de la redistribució, l'aptitud i la capacitat d'esforç, facin possible que la igualtat d'oportunitats no es vegi malmesa per dificultats d'origen econòmic.

Els centres públics i els privats concertats han d'assumir el seu compromís social amb l'educació i garantir l'escolarització sense exclusions. La concessió d'un concert ha d'estar sotmesa a dues condicions: l'autorització i la cobertura de les necessitats reals d'escolarització, de manera que el dret de les famílies a escollir escola no es converteixi en el dret dels centres a triar el seu alumnat. Exigim, a més a més, que els centres finançats amb fons públics han de ser coeducatius i no han de permetre la separació de nins i nines.

En definitiva, hem de vetllar per un sistema educatiu que ha de garantir l'accés en condicions d'igualtat a una educació de qualitat per a tot l'alumnat, independentment de l'origen, situació social i econòmica.

3.1.8 La llengua com element cultural i integrador de la nostra comunitat

Els i les socialistes defensem la pluralitat i la diversitat cultural lingüística des d'un punt de vista humanístic i també des d'una perspectiva de justícia històrica i social.

La nostra comunitat té dues llengües oficials, de les quals una el català, essent com és la llengua pròpia de les Illes Balears, es troba en una situació de clara desigualtat. Els poder públics han de garantir que ambdues llengües arribin a una simetria real en la qual tots els parlants de qualsevol de les dues llengües puguin desenvolupar la seva vida en la llengua que escullin, sense discriminacions. Partint d'una situació desigual, les institucions han de prendre les mesures necessàries per protegir la llengua que es troba en una situació de precarietat, en el nostre cas el català. Entre aquestes mesures destaquen:

Funció pública: Defensar el bilingüisme és fomentar que tothom sigui competent en les dues llengües. Pel que fa a l'administració pública: tots els ciutadans i ciutadanes tenen dret a ésser atesos en la seva llengua, i per això, els funcionaris públics han de poder atendre'ls en les dues llengües. Per tant: el català ha de ser requisit per accedir a la funció pública, amb un nivell adequat per poder comunicar-se amb sense dificultats amb el ciutadà.

Educació: La competència en les dues llengües comença a les escoles. La llengua vehicular de l'escolarització ha de ser el català, ja que és la llengua pròpia de la nostra Comunitat, sense descuidar l'ensenyament del castellà i d'una tercera llengua.

Els mitjans de comunicació públics: Els mitjans de comunicació públics tenen l'obligació de fomentar l'ús de la llengua pròpia i equilibrar la gran diferència entre l'oferta que existeix en castellà i la molt més feble en català. En conseqüència, entenem que la llengua vehicular dels mitjans de comunicació públics ha de ser el català, així com el doblatge de pel·lícules o sèries estrangeres.

Ajuda a la integració: Els poders públics han de fomentar la integració dels nouvinguts amb mesures com dinamitzadors lingüístics i classes de català per a ajudar els immigrants a integrar-se. Alhora, l'esport permet cohesionar les persones que viuen a les nostres illes a través d'unir sentiments comuns dins de la nostra diversitat, amb el contacte continuat i les relacions obertes que es realitzen a través de la seva pràctica i organització.

Millorar la cohesió social: Els poders públics han de treballar per la cohesió social

facilitant i estimulant al màxim als nousvinguts en el coneixement de la nostra cultura i la nostra llengua facilitant la seva participació i intercanviant tot allò que ens uneix, que sempre és més que el que ens separa.

3.2. LA SALUT, ELEMENT NECESSARI PER LA COHESIÓ SOCIAL I EL BENESTAR

Des de l'aprovació de la Llei general de Sanitat, l'any 1986, els i les socialistes hem treballat per desenvolupar un sistema sanitari públic, universal, de qualitat i finançat per impostos. Així l'accés a la salut s'ha constituït en un element clau per combatre la desigualtat i com element de cohesió social. La llei general de salut pública, que entra en vigor dia primer de gener de 2012 ens dona la garantia de la universalització del dret a la sanitat pública a tots els ciutadans i ciutadanes.

Els avanços aconseguits per la nostra sanitat queden palesos, entre d'altres, amb dues dades: l'augment de l'esperança de vida dels nostres ciutadans i ciutadanes (una de les més altes del món) i la reducció de la mortalitat infantil (una de les més baixes del món). I això s'ha aconseguit amb una despesa en termes de percentatge sobre el producte interior brut, més baixa que la majoria de països del nostre entorn, i molt més baixa que en aquells països en els quals els seus models d'atenció es basen en assegurances i/o prestacions privades. A més la satisfacció dels ciutadans i ciutadanes amb el nostre sistema sanitari públic és molt elevada, com ho demostren els successius estudis anuals d'opinió.

El sector salut és en aquests moments un element dinàmic de la nostra economia i un element generador de treball, riquesa i innovació. A més els resultats de les polítiques en salut han de permetre'ns arribar a alts nivells de salut i benestar. Fomentar la pràctica esportiva serà un factor beneficiós per la salut i el benestar.

3.2.1. Necessitats de present i futur: entre la realitat i el desig

Els i les socialistes coneixem la nostra realitat en salut i també coneixem les necessitats de futur. Tenim l'obligació de desenvolupar un exercici de responsabilitat que ens permeti mantenir, fer més eficient i millorar el que tenim. Davant els reptes de futur, tenim les millors solucions. No volem retalls ni copagaments. Necessitem millor finançament, però també continuar avançant en la millora de la gestió i de l'eficiència.

Els i les socialistes pensem que hem de desenvolupar la nostra política sanitària a l'entorn dels següents objectius: Els ciutadans i ciutadanes i les seves necessitats en salut; Els professionals de la salut; La salut en totes les polítiques; Un sistema sanitari que enfronti i doni solució a les necessitats presents i futures de la nostra societat del segle XXI; La sostenibilitat del sistema sanitari per medi d'un millor finançament, una millora en la gestió i un ús responsable dels recursos.

3.2.2. Els ciutadans i les ciutadanes i les seves necessitats en salut

Els i les socialistes tenim el compromís de garantir el lliure accés dels ciutadans i ciutadanes als serveis de salut amb condicions de qualitat i sense discriminacions. Els ciutadans i ciutadanes trobaran les respostes adequades a les seves necessitats.

Els serveis de salut tenen el deure de facilitar l'accés a la informació sanitària, de ser transparents en la seva gestió i d'afavorir la participació activa en la salut a cada persona.

Afavorirem l'accessibilitat per medi de la telemedicina i donant garanties en temps de demores als serveis.

Adequarem les prestacions sanitàries i la cartera de serveis. Les prestacions finançades pels sistema sanitari públic han de ser les que demostren suficient evidència de la seva efectivitat.

Treballarem per a l'ús responsable dels recursos sanitaris per part dels ciutadans i ciutadanes amb la promoció d'una Carta de drets i deures.

3.2.3. Els i les professionals de la salut

Els i les professionals sanitaris constitueixen un actiu molt important del sistema sanitari. Els i les socialistes treballarem per aconseguir una adequació en recursos humans.

Fomentarem la presa de decisions clíniques en base a la evidència, millorant la participació dels professionals en la gestió clínica, en la direcció i en l'assignació i la utilització correcta dels recursos. Promourem l'accés a la segona opinió mèdica.

El sistema sanitari i la prestació dels serveis sanitaris són una font important de despesa pública i de consum de recursos. És necessari millorar la gestió i l'eficiència, així aprofundirem en la professionalització de la gestió de la sanitat pública.

Els i les professionals sanitaris constitueixen un col·lectiu altament capacitat, innovador i dinàmic, però que necessita poder desenvolupar-se professionalment i tenir el seu reconeixement. Però també es fa necessari aprofundir dins la cultura de l'avaluació de l'acompliment per tal de reconèixer els professionals que millor contribueixen al sistema.

Els i les socialistes considerem que la formació pregrau, la formació continuada, la docència i la recerca són elements que caracteritzen als i les professionals sanitaris i instruments necessaris per un exercici professional d'excel·lència . Per aquest motiu desenvoluparem programes de formació continuada per millorar i mantenir els coneixements, habilitats i actituds dels i les professionals.

Les infermeres i infermers, que en els darrers anys han augmentant molt els seus coneixements, necessiten completar el seu desenvolupament professional amb la suficient seguretat jurídica pel desenvolupament de determinades tasques i el desenvolupament a la nostra CCAA de les especialitats en infermeria.

Les inversions fetes en infraestructures sanitàries i dins l'àmbit de la recerca biomèdica, en la seva dotació tecnològica i el nivell de formació dels seus professionals fa possible l'oportunitat de crear els estudis de grau en medicina, amb el compromís dels i les socialistes.

3.2.4. La salut en totes les polítiques

Els sistemes públics de salut s'han estructurat tradicionalment a l'entorn de l'eix de la curació de malalties i de la prevenció clínica. La promoció de la salut, inclosa l'educació per a la salut i la prevenció de la malaltia han rebut una atenció marginal. La prioritat política i pressupostària la tenen els serveis sanitaris i avui disposem d'informació i evidència de com millorar la salut de les persones i les poblacions.

L'ampli coneixement sobre els factors que determinen la salut i el paper que desenvolupen els determinants socials, posa de manifest la necessitat de dissenyar una nova estratègia que impliqui el compromís de tots els sectors i agents rellevants a la generació de salut.

L'adopció de l'estratègia de salut en totes les polítiques implica admetre que la salut ens interessa a tots i a totes i necessitem una nova forma de governar la salut. Les polítiques

del sector salut i d'altres sectors s'han de coordinar i complementar entre les diverses administracions. Una part important dels resultats beneficiosos en salut, són conseqüència de decisions preses a fora del sistema sanitari.

Els i les socialistes situarem al mateix nivell de prioritat l'assistència sanitària per al tractament de la malaltia que, la promoció de la salut i la prevenció de la malaltia. Parlem de desenvolupar polítiques actives enfront del tabaquisme, de l'alimentació saludable, de la prevenció de l'obesitat, de promoure l'exercici físic com hàbit saludable, de fer polítiques actives en salut sexual i reproductiva (d'educació sexual, de política activa de planificació de la reproducció i dels embarassos no desitjats, de les dependències a substàncies additives i d'altres conductes additives).

Però també parlem de combatre el canvi climàtic, els accidents de trànsit, d'afavorir polítiques de vivenda o entendre les ciutats com espais saludables.

El PSIB-PSOE ha de lluitar per el desenvolupament d'aquestes polítiques des de la salut comunitària, des de l'atenció primària i integrant les accions de salut pública de totes les administracions.

Dins l'àmbit de consum, els i les socialistes continuarem en la promoció del consum responsable. Aquell consum saludable, solidari, segur i sostenible. Dins un mercat més segur i més autoregulat. Amb més cura en la protecció dels més febles, nins i persones majors. I ho farem de la mà de les associacions de consumidors i de les empreses afavoridores de la qualitat.

3.2.5. Solució a les necessitats presents i futures de la nostra societat del segle XXI.

La nostra societat ha evolucionat molt: per una banda la població ara té una esperança de vida més llarga. Aquest fet condiona l'aparició de més malalties i moltes d'aquestes amb els avanços socials, la nova tecnologia diagnòstica o terapèutica i les cures, una major supervivència. La cronicitat de totes aquestes malalties fa necessari una adaptació del sistema sanitari a les realitats i necessitats en salut i per això els i les socialistes promourem reformes cap a la modernització i transformació del sistema.

La nova realitat fa necessària una millor coordinació entre el sector social i sanitari per fer l'abordatge de la cronicitat, de les persones amb discapacitat i amb situació de pèrdua d'autonomia personal. Per això donarem un fort impuls a l'atenció primària, a la tasca de les infermeres i a l'atenció a la cronicitat, especialment dins l'atenció domiciliària. Però també crearem un espai hospitalari d'atenció socio-sanitària amb la reforma i rehabilitació de l'antic Hospital Son Dureta, l'antic Hospital Verge Monte Toro i l'actual Can Misses.

A més garantirem un servei de qualitat a la xarxa de residències de gent gran públiques, especialment afectades per les retallades de la dreta i pròxim objectiu de l'ona privatitzadora que acompanya als governs conservadors neoliberals.

L'Atenció Primària recuperarà el protagonisme i presència que tenia com a part fonamental del sistema sanitari públic. L'atenció primària ha d'avançar cap una major autonomia i capacitat de resolució. Amb l'objectiu d'aconseguir una millor accessibilitat i sense demores. Tenim uns professionals sanitaris molts capacitats que necessiten espai per desenvolupar el seus coneixements amb l'atenció a la cronicitat.

Però també amb el desplegament de les estratègies de salut, d'aquelles malalties més prevalents, com el càncer, la diabetis, les malalties cardiovasculars, la malaltia obstructiva pulmonar crònica, etc. Sense oblidar aquelles que afecten a menys persones, com les

malalties rares, les de cures pal·liatives. I especialment el desenvolupament de l'estratègia d'actuació front a la cronicitat.

Després d'uns anys de forta millora de les estructures hospitalàries, és el moment de que l'atenció hospitalària augmenti la seva capacitat d'atenció personalitzada, més humana, més càlida. Instaurar el paper de la infermera de referència al ingrés hospitalari per afavorir un millor seguiment de la qualitat de les cures i evolució dels malalts. A més, tota la xarxa sanitària pública disposarà d'hospitalització a domicili com a aspecte més rellevant de la personalització i la humanització de l'atenció sanitària.

Dins l'àmbit de l'atenció continuarem amb les estratègies de sensibilització específiques per dones i homes per millorar l'atenció sanitària, conscienciar a la població perquè aprengui a identificar i pal·liar els determinants de gènere.

3.2.6. La sostenibilitat del sistema sanitari amb un millor finançament, una millora en la gestió i un ús responsable dels recursos

El sistema sanitari té problemes de finançament, que deu millorar-se, però amb l'objectiu d'invertir millor en la salut de la ciutadania, ens esforçarem en controlar les despeses innecessàries i en promoure un ús responsable dels recursos per part de la ciutadania, els i les professionals de la salut i dels gestors i gestores.

El repte és aconseguir un equilibri pressupostari que garanteixi suficiència financera, sense retalls a les prestacions ni a la seva qualitat i sense copagaments.

Els i les socialistes prendrem les mesures adients per assegurar una provisió pública principal del sistema sanitari, amb un sector privat que jugui el paper de complementari d'aquell. Per aquest motiu implementarem un marc de qualitat dins la sanitat pública i a tota activitat privada concertada.

El compromís amb la millora de la gestió passa per mesures que ens ajudin a controlar els costos estructurals (central de compres, polítiques d'ús racional del medicament, polítiques en recursos humans, etc) com per mesures d'ús responsable dels recursos (adquisició d'equipaments i serveis, preses de decisió clínica) en base a l'evidència clínica i tecnològica.

La nostra insularitat fa necessari continuar la tasca d'adaptació progressiva a les noves tecnologies. Les tecnologies de la comunicació i de la informació tenen una posició capdavantera a la nostra comunitat. Estem parlant de la targeta sanitària individual, el programa de recepta electrònica o el ampli desplegament de la història de salut, que han proporcionat una millora en la qualitat de l'atenció sanitària. Aprofundir en aquests reptes és un repte que els i les socialistes assumim, com també ho fem amb les aplicacions de la telemedicina.

3.3. LES POLITIQUES DE BENESTAR SOCIAL

Vivim una crisi desconeguda, confusa, llarga i profunda de l'Europa Econòmica i Social, impulsada pels mercats descontrolats i l'especulació econòmica mundial. Per tant, cal posar Europa en el centre de les nostres propostes. L'Europa dels grans somnis s'ha acabat, ara cal reinventar el projecte europeu i situar-lo en un món ja globalitzat. Més de 25 milions de persones estan en atur a Europa, una quinta part a Espanya.

3.3.1. La defensa de l'Estat del Benestar

La socialdemocràcia europea pateix una crisi que ve de més lluny. Des de 1960 a 2007 o sigui, abans de la crisi actual, els grans partits socialdemòcrates han perdut més del 20% de la seva força electoral que va fer possible la construcció de l'Estat de Benestar europeu.

Per tant tenim un doble repte: adaptar els vells principis encara vigents a la situació actual, i l'altre repte -més urgent- sortir de la crisi per l'esquerra, combinant la tradició humanista amb una concepció moderna de planificació econòmica.

El que està en joc és la manera amb què afrontem la crisi. Cal reconèixer que els i les socialistes no hem tingut èxit fins ara per seleccionar les fórmules adequades d'afrontar la crisi. Però hem après moltes coses i per tant hem d'utilitzar aquestes lliçons per no equivocar-nos en el futur.

Hem de recuperar el sentit originari del socialisme democràtic, utilitzar els principis per transformar-los en idees pràctiques d'avui. Hem de defensar a mort els ideals de justícia social i d'igualtat. Hem de defensar radicalment l'Estat del Benestar, com a senya d'identitat dels i les socialistes i com a patrimoni dels i les que no tenen res. Dels 417.000 llars que hi ha a Balears, 91.000 llars estan en risc de pobresa. Com a socialistes, aquestes persones han de ser el principal motiu de la nostra acció política.

Hem d'inventar nous camins de redistribució de la riquesa, potenciar la igualtat d'oportunitats i la reducció de les desigualtats socials i dels desequilibris territorials.

Tots i totes hem de col·laborar a la presa de decisions que guien les nostres accions polítiques. Hem de fer del partit un instrument col·lectiu per una societat més justa i més cooperativa.

Ens hem de guanyar un altre cop la credibilitat i la il·lusió de totes les persones progressistes de les nostres Illes. Un gran repte que necessitarà esforç de tots/es i temps. La política institucional és molt important però ara toca prioritzar l'acció política amb la societat civil, els barris i els pobles més afectats per la crisi.

3.3.2. Governar els canvis per sortir per l'esquerra

Hem de liderar els canvis per no tenir que anar a remolc dels canvis que imposa la dreta política i econòmica. Hem d'aconseguir que tots els partits que defensen la democràcia puguin fer valer la primacia de la política sobre els mercats especulatiu i salvatges.

Els darrers resultats electorals del 22M i del 20N, donen molt de poder a la dreta, per tant correm un risc seriós de que la sortida de la crisi sigui amb retalls brutals dels drets socials aconseguits els darrers 30 anys. Cal informar als ciutadans i ciutadanes dels drets que s'estan perdent.

Hem de reforçar les idees socialdemòcrates d'igualtat i de justícia social ja que encara falta molt canvi per arribar a tothom. A Balears hi ha un 22% de pobresa i moltes llars que no tenen cap persona treballant.

3.3.3. Defensar més que mai la igualtat d'oportunitats

Tothom ha de tenir les mateixes oportunitats per desenvolupar la seva vida com millor li sembli, malgrat les diferències heretades, el país al que hagi nascut, la seva religió o la seva identitat, gènere i/o orientació sexual. La diversitat i la multiculturalitat de les Illes Balears és un factor positiu que hem d'explotar i no una realitat que cal minimitzar. En els darrers 10 anys el nombre d'estrangers a les Illes ha passat de 73.000 persones a

242.000.

Hem de reforçar l'Estat del Benestar amb una sanitat universal gratuïta i d'ús responsable; l'educació igualitària i eficient; poder adquisitiu de les pensions i sobretot salvar l'aplicació de la Llei de Dependència. Els i les socialistes som conscients de les dificultats i que la crisi no ha ajudat aquests anys a desenvolupar la llei a fons, però malgrat això hem valorat a més de 17.000 persones i més de 10.000 tenen ara alguna prestació. Hem de defensar l'aplicació completa i anar gradualment consolidant-la en base als graus de dependència.

Els i les socialistes estam compromesos amb l'eliminació de qualsevol tipus de barrera que pugui generar desigualtats socials, que dificulti la integració com a ciutadans i ciutadanes de ple dret. Dins aquest àmbit, ens comprometem a que les persones puguin desenvolupar la seva vida diària amb la màxima dignitat possible.

S'han de continuar incrementant les places públiques o en concert per a persones amb discapacitat. Per això s'ha de plantejar una llei de Serveis Socials i el seu pla de desenvolupament, un plantejament estratègic que asseguri una vertadera igualtat d'oportunitats per a les persones amb diversitat funcional o amb discapacitat. S'ha d'evitar la privatització de la sanitat.

Hem d'impulsar programes d'envelliment actiu per tal de contrarrestar el pes del cost degut al progressiu augment de persones majors dependents a la nostra societat. També hem de reforçar el paper social que juguen les associacions de persones majors i implicar-les en tasques comunitàries. No ens d'oblidar de la importància que tenen ja en la nostra societat els processos de marginació de la gent gran més aïllada per lo que es fa necessari establir un Pla de Prevenció i atenció als maltractes de la Gent gran.

Hem de fomentar l'impuls de noves fórmules de solidaritat dins la nostra societat i amb altres països en procés de desenvolupament, especialment els del continent Africà.

I, finalment, establir un pacte a llarg termini amb el tercer sector social sense condicionar la seva independència, per tal de que puguin assumir més rellevància en la prestació de serveis socials.

3.4. LES POLITIQUES D'IGUALTAT

Com a socialistes que alcem la bandera de la igualtat i el respecte per a les diversitats, és el nostre deure comprometer-nos en la lluita per la igualtat legal i social del col·lectiu LGTB, defensant els drets ja aconseguits i evitant retards en els mateixos. Igualtat efectiva des de la diversitat, en contraposició a les idees conservadores que afronten el concepte d'igualtat des de la uniformitat. "*La societat de l'Arco Iris*", on totes les persones tenen cabuda i són tractades amb igualtat d'oportunitat, reconeixent i respectat els matisos que ens fan diferents a cada persona.

No hem de deixar de banda els tan necessaris programes de prevenció i tractament de l'VIH, ni tampoc als col·lectius LGTB de la 3ª edat, amb les seves necessitats i realitats específiques; no podem oblidar les necessàries modificacions legals en el context de l'adopció, l'assistència als processos de reproducció assistida i la protecció dels drets de la diversitat familiar i dels menors que formen part de la mateixa; així mateix hem d'atendre les necessitats del col·lectiu transsexual, especialment de les dones transsexuals, i els seus requeriments legals respecte a la llei d'identitat sexual a la fi d'aconseguir una igualtat i dignitats plenes.

Només des del respecte per la diversitat podem parlar de llibertat per a construir la vida de cada individu i organitzar-la com prefereixi. Llitem pels drets humans i per a eliminar

qualsevol barrera que impedeixi la plena emancipació personal. Per això defensem, en aquest context de perill de regressió social per una dreta ultraconservadora, l'aprovació de la Llei d'Igualtat de Tracte en l'accés a Béns i Serveis i, al mateix temps, la modificació del Codi Penal, per a perseguir aquelles manifestacions públiques que impulsin la violència contra determinats sectors de la població i a la discriminació per raons de sexe, raça, procedència, situacions de discapacitat o malaltia, creences religioses, ideologia o orientació sexual.

Les i els socialistes denunciem i ens mobilitzem contra qualsevol política que atempti contra aquests col·lectius i les seves famílies, en l'àmbit professional, sanitari o social, pretenent imposar un únic model de societat uniformadora i monocromàtica, que no reconeix la diversitat, ni la dignitat de les persones que no viuen o pensen com ells.

Cal abandonar el social-liberalisme i caminar cap a una socialdemocràcia del segle XXI. Adaptar-nos als nous temps, des dels nostres valors i emprant les "eines" redistributives pròpies de l'esquerra. Eines i procediments, que cal deixar de banda durant aquests anys ja que han ajudat a generar més dèficit.

La millor defensa del nostre Estat del benestar és tornar a generar aliances entre les classes mitjanes i obreres, amb la complicitat solidària de les classes més altes a través de la redistribució de la riquesa. És a dir, si volem una veritable defensa del nostre Estat del Benestar, hem de generar uns serveis públics de qualitat per a tota la població, sense excepció. Una bona sanitat, educació, dependència i pensions.

La pobresa és estructural. Des de les institucions s'ha de prevenir i actuar. El nostre país té un dèficit històric en inversió social, és un dels països de la UE que ha invertit manco en cohesió social. Això es deu a la manca de política fiscal progressiva i a la gran connivència tinguda en la transició i democràcia amb les classes privilegiades, el frau i evasió fiscal.

L'estat del Benestar ha de sostenir-se sobre una política econòmica forta que tingui present les desigualtats estructurals. En aquests moments de refundació del capitalisme que està posant en '*escac i mat*' les bases de l'estat social europeu, cal construir més Europa des d'unes bases d'esquerra. Més Europa sí, però no sota aquestes bases neoliberals.

3.5. IGUALTAT D'OPORTUNITATS, BASE DE LA DEMOCRÀCIA

La igualtat d'oportunitats és un dels nostres fonaments junt amb la llibertat, la justícia social, la solidaritat, la pau. És la base de les societats democràtiques, però aquesta igualtat es pot quedar en una mera abstracció si no partim de la idea de la justícia social com a mecanisme corrector dels diferents punts de partida de les persones: desigualtats històriques, estructurals, econòmiques, culturals, civils, de gènere, etc. Condicionants que a la pràctica les situen en posicions de desavantatge quant a les seves oportunitats inicials. No hi ha vertadera igualtat d'oportunitats sense justícia social. Del contrari és una quimera d'igualtat d'oportunitats, més pròpia de l'ideal de la dreta.

Malgrat els avenços legislatius promoguts pel Partit Socialista les dones encara han d'afrontar diversos obstacles als diferents àmbits, però sobre tot a l'àmbit laboral. Malgrat la formació i els bons resultats acadèmics el sostre de vidre és difícil de rompre a l'empresa privada, existeix una bretxa salarial important, fruit de la concentració de dones en determinats sectors, la parcialitat dels seus contractes i les dificultats a l'hora de la conciliació de la vida laboral i familiar que passen factura de cara a les prestacions socials del futur.

La igualtat de gènere és una senya socialista i un objectiu a perseguir. La desigualtat no només és rebutjable èticament, sinó que també és un malbaratament social i econòmic. Cal incrementar la presència de les dones al mercat laboral perquè garanteix un major volum d'ocupació. Més dones treballant, significa més cotitzacions, pensions més dignes, menys feminització de la pobresa, major qualitat de vida en definitiva. Per treballar per la integració social augmentant les possibilitats de les més vulnerables: víctimes de violència de gènere, dones amb discapacitat, dones transsexuals, prostituïdes, dones de minories ètniques.

Les polítiques de conciliació de la vida laboral, familiar i personal, la creació de xarxa pública de 0 a 3 anys, com la impulsada amb el Pla educa 3, conjuntament amb polítiques d'usos dels temps i de corresponsabilitat han d'anar canviant dinàmiques masculistes que reproduïen les diferenciacions de rols en base al sexe, inadmissibles en una societat que es pretén igualitària.

La situació actual i les previsions de futur de l'economia autonòmica, estatal i mundial fan que la solidaritat social sigui fonamental en el dia a dia de la nostra societat. Espais com els bancs del temps, la participació activa en moviments socials, del tercer sector, són imprescindibles per encaminar-nos cap a la reactivació econòmica. Impulsar un banc dels temps per a la nostra militància i simpatitzants ens ajudaria a crear una veritable xarxa de solidaritat entre nosaltres, donant un valor afegit a ser militant del Partit Socialista.

3.6. AUTONOMIA I APODERAMENT DE LES DONES

La base de l'autonomia personal és la independència social i econòmica. Una vida autònoma és també una vida lliure, plena, sense violència de cap mena, sense prejudicis i estereotips de gènere, on les dones puguin decidir lliurement sobre les diferents opcions, sobre la pròpia salut sexual i reproductiva, sobre la seva maternitat, sobre el seu propi cos. Un dels reptes que tenim els i les socialistes és no donar passes enrere amb les polítiques de dretes restrictives dels drets de les dones.

Sense igualtat no hi ha democràcia ni justícia social. El Partit Socialista de les Illes Balears ha estat pioner en establir llistes paritàries cremallera com el millor sistema de representació equilibrat dels sexes que fomenta a la vida pública i privada un model de societat igualitari. Cal avançar social i orgànicament en aquest sistema cremallera, perquè tots els nomenaments del partit es facin des d'aquest criteri, com a millor garantia de representació democràtica de la societat i de la militància.

La igualtat de gènere és garantia de sostenibilitat de l'Estat del benestar i cal desterrar el sexisme en totes les seves manifestacions: a la vida social, política, institucional, privada, etc.

També hem de repensar i reorientar determinades polítiques, perquè, a diferència del que hem vingut fent, la discriminació positiva sigui dirigida als homes, i no només a les dones. Hem de desterrar qualsevol política que desincentivi l'ocupació de les dones a favor de mesures de conciliació. Les nostres polítiques han d'incorporar als homes i les nostres mesures han d'anar orientades cap a la necessària corresponsabilitat si realment volem transformar la nostra societat per fer-la més igualitària però també més eficient. Només d'aquesta manera serem capaços de recuperar la confiança i el vot de les dones.

Apostem per un nou paradigma de les relacions entre dones i homes, abordant des de la coeducació, una educació emocional i empàtica, que elimina estereotips de gènere, permet als i les alumnes que practiquin la resolució pacífica de conflictes. La coeducació com a eina de prevenció de la violència de gènere, dels nous rols igualitaris, per la construcció de noves masculinitats, de les relacions sexe afectives basades en la igualtat, etc.

Un dels perills que tenim és el miratge de la igualtat sobre tot entre les dones joves. La dreta aprofita aquesta percepció per desmuntar ideològicament les passes donades socialment. La manca de consciència de gènere, la demonització i mala comprensió del feminisme poden ser un brou que pugui facilitar els retrocessos en matèria d'igualtat.

Com han plantejat els i les socialistes franceses i ja es dona a països com Suècia o Noruega, hem d'anar cap a la penalització de la compra de sexe, com a mesura efectiva per acabar amb l'explotació sexual de les dones, ja que hi ha una estreta vinculació entre prostitució i explotació sexual. Una societat igualitària i culta no pot regularitzar mai la prostitució.

Les dones prostituïdes, juntament amb les dones vetllades, amb burca o vestits integrals, ens retornen la imatge més dramàtica de les dones sense veu, sense identitat. No només hem de donar a la nostra comunitat la batalla per la igualtat sinó que hem de treballar per la igualtat a tot el món i ens solidaritzem amb el clamor democràtic de la primavera àrab.

En les societats plurals i heterogènies on convivim moltes cultures i tradicions, cap pràctica cultural pot legitimar la submissió de les dones ni vulnerar els seus drets humans. Som fills i filles de la Il·lustració i a Europa hem donat moltes passes i conquestes de drets que com a socialistes hem de universalitzar, sembrar la llavor de la igualtat de gènere per tot arreu.

3.7 AVANÇAR EN LA DEMOCRÀCIA ÉS AVANÇAR EN EL LAÏCISME

Els i les socialistes creiem en la integració social, en la convivència, la gestió de la diversitat i la pluralitat. Sempre des de la base de la no supeditació dels drets humans a determinades idees o pràctiques religioses.

Avançar en el laïcisme és avançar en qualitat democràtica i en la igualtat de gènere. Les creences religioses no són un servei públic, no és comprensible que el seu finançament vagi a càrrec de les arques públiques.

Per altra banda, s'hauria d'oferir com a possibilitat extraescolar als col·legis amb subvencions públiques que així ho decideixin, la religió s'ha de donar en horari no lectiu, com activitat extraescolar als centres que ho decideixin.

Les institucions no han de sostenir amb fons públics col·legis que segreguin per sexe, promoguin el sexisme o altre tipus de desigualtat.

Els i les representants públics han de ser respectuosos amb aquesta independència i no confondre tradició amb obligació. L'assistència a un acte religiós sempre hauria de fer-se a títol personal.

4. TRANSPARÈNCIA A LES INSTITUCIONS

Els i les socialistes hem de reivindicar la Funció pública i les institucions com la vertadera garantia de la cohesió de la societat, de l'equitat, de la igualtat de dret i de la redistribució de la riquesa.

Els darrers esdeveniments socials i polítics han suposat un canvi de paradigma a diverses escales. La crisi econòmica ha derivat també en una crisi de valors en la que els ciutadans i ciutadanes situen als polítics i les institucions entre les seves principals preocupacions. No és exagerat assenyalar que, en moltes ocasions, el distanciament existent es deu a una

falta de transparència i d'informació en la gestió de les citades institucions i, de manera proporcional, de la resta d'agents del sistema polític.

La raó de l'existència de sistemes polítics, administracions, partits, àmbits associatius i econòmics, és la protecció i el servei de les persones per tal de garantir la cohesió i la justícia social. No són les persones les que estan al servei de les institucions, sinó a la inversa.

També la transparència respon a la necessitat de la societat de conèixer com i a què es destinen els recursos públics, de manera que és aquesta la que es constitueix en la primera fiscalitzadora de l'oportunitat i, no només la legalitat, de l'acció política, si no també de la legitimitat social.

Per tant, aprofundir en la transparència de les idees i propostes i la gestió del seu compliment és necessari a través del que podem denominar transparència compartida, que permet restablir la credibilitat del sistema entre els ciutadans i ciutadanes. Aquesta passa per l'aposta de les bones pràctiques, la desarticulació de blindatges institucionals, la facilitació de l'obtenció d'informació i el control del compliment dels objectius.

4.1 DESARTICULACIÓ DE BLINDATGES

El funcionament dels organismes de govern de la nostra societat, no ha estat capaç d'evolucionar amb la mateixa celeritat emprada per la nostra societat a determinats aspectes. En l'actualitat, no és acceptable que dades essencials sobre treball i inclús la identitat dels i les representants institucionals estiguin blindats a l'opinió pública per un vel de fosc.

A la nostra comunitat, s'han fet tristament notòries diverses conductes constitutives de delictes en la gestió dels doblers públics, àmpliament difoses a través dels mitjans de comunicació. Evitar que es repeteixin aquests fets passa per la millora dels mecanismes de control en l'ús de les facultats atribuïdes als i les representants dels ciutadans i ciutadanes. L'establiment d'un catàleg de mesures contra les pràctiques corruptes que impedeixi que qualsevol persona que tingui una responsabilitat institucional pugui portar-les a terme, es preveu com una necessitat democràtica en la recuperació de la confiança ciutadana ja esmentada. Per això cal adquirir un compromís amb la societat on es posi de manifest una resposta contundent per part dels òrgans interns del nostre partit, funció que exerciria el Comitè d'Ètica, i en casos de corrupció duta a terme per alts càrrecs del nostre partit, aquests seran destituïts dels seus càrrecs i donats de baixa del partit immediatament.

El principi de separació de poders, imprescindible per a la salut democràtica d'una societat, no sempre es visualitza amb l'assiduitat desitjable. Un major aprofundiment en els mecanismes de fiscalització de la gestió pública o rendiment de comptes dels diferents poders del nostre àmbit autonòmic, pot contribuir enormement a aconseguir l'objectiu de tenir unes institucions polítiques molt més properes a l'ideal perseguit.

La transparència és, en conseqüència, el terme oposat a la corrupció política i la gestió irresponsable.

4.2 INFORMACIÓ TRANSPARENT AL SERVEI D'UNA MILLOR GESTIÓ

Per assegurar a la ciutadania el compliment del que diem i fem, proposem activar sistemes compartits entre els diferents actors socials que han de retre compte davant les persones a

través del compliment dels objectius i mesures de gestió de la transparència compartida de forma periòdica i continuada.

La ciutadania ha de ser informada, amb antelació, dels principis polítics i de les propostes per al desenvolupament i aplicació d'aquests a través d'una informació clara i de caràcter general que arribi al conjunt dels interessats amb accés lliure, obert i gratuït a les dades i informació relacionada (open data).

Un cop executades les accions proposades per donar solució als reptes plantejats, els i les responsables d'aquestes han de retre comptes, brindar tota la informació al respecte dels èxits i fracassos aconseguits, de les formes i dels recursos emprats per seguidament, a través dels òrgans estatutaris, traslladar la informació de manera oberta a la militància i a la societat per facilitar els mecanismes necessaris per a la participació i acció (open action).

Hem de desenvolupar sistemes de governança que donin pas a la corregulació on cadascuna de les parts del sistema polític proposa les mesures de transparència i rendició de comptes del seu sector. Així mateix, adquireix el compromís com a element dinàmic per a la rendició de comptes i valedor de la transparència en el nostre sistema democràtic enfront de l'autoregulació proposada per la dreta.

Qüestions com la publicitat relativa a les dades patrimonials de tots els i les representants electes de les nostres institucions; les remuneracions que reben; el compliment íntegre dels règims d'incompatibilitats que s'aprovin; un major i millor accés als documents públics entre d'altres, han de deixar de ser formulacions teòriques per tal de convertir-se en realitats palpables del nostre entorn. També el mesurament del retorn social, econòmic i polític de les accions empreses permet incidir en una major transparència i informació.

Els i les socialistes de les Illes Balears ja hem fet importants aportacions a n'aquesta matèria com l'aprovació de la Llei 4/2011, de 31 de març, de Bona Administració i del Bon Govern de les Illes Balears, que constitueix una passa endavant fonamental per a la implantació d'una major transparència a les nostres institucions. No obstant això, és possible ampliar la cobertura d'aquesta norma i dotar-la de més i millors instruments per a la seva comesa.

Però el funcionament arcaic de les institucions públiques no només es circumscriu a aquesta manca de transparència i control de la despesa. La participació ciutadana en les mateixes ha estat restringida fins ara per models obsolets i lleis que no s'ajusten a les necessitats bàsiques sorgides dels nous reptes plantejats per l'actualitat vigent. A més, és aquesta participació la que permet una major integració i cohesió de les distintes sensibilitats, cultures i, en definitiva, del pluralisme que impera en el nostre model social i que nosaltres, com a socialistes, sempre hem defensat.

Per això, hem d'avançar cap a un sistema que afavoreixi la transparència davant els mitjans de comunicació, la transparència de la relació de béns dels càrrecs electes, la transparència en el finançament dels partits polítics, la transparència en l'execució dels programes electorals, la transparència dels règims d'incompatibilitats, la transparència en la designació i funció dels assessors i assessores, entre d'altres.

4.3 CONTROL PARTICIPATIU DEL COMPLIMENT DELS OBJECTIUS

La demanda social actual d'una major participació, visualitzable a través de diverses associacions, ciutadans i ciutadanes independents, i que s'ha posat de manifest especialment a partir del passat dia 15 de maig de 2011 al nostre país, requereix d'una resposta adequada.

Mai abans havia estat més factible la participació en els assumptes públics dels propis ciutadans i ciutadanes, que amb les actuals eines de les que disposem. Les tecnologies de la informació i la comunicació i, entre elles, l'eclosió de les xarxes socials permeten que tots puguem expressar la nostra opinió sobre determinades qüestions amb una celeritat abans impossible, així com també amb un grau de participació molt major.

Parlem de la possibilitat de que siguin els propis destinataris de les polítiques els que decideixin quines partides són les que per la seva importància i urgència social han de tenir la màxima prioritat als pressupostos, que puguin realitzar aportacions d'una manera molt més dinàmica que la que permet la manera actual (fase d'informació pública) en l'elaboració de les normes, reglaments i ordenances. Que puguin prendre part de manera directa en els debats que es porten a terme tant a les institucions com en els òrgans de debat dels partits polítics.

Una major transparència i una millor participació política en les institucions públiques requereix també una millor coordinació institucional del partit que les governa, i, dels diferents càrrecs amb els distints àmbits local, insular, autonòmic i estatal amb l'objectiu d'aconseguir una major eficiència en el compliment dels objectius marcats.

La constitució durant la passada legislatura del Grup de Coordinació Interinstitucional (GRUCI), en el si del PSIB-PSOE, va suposar l'establiment d'un mecanisme de coordinació entre les distintes institucions en les que teníem representació política, a través del qual es va facilitar l'intercanvi d'informació i de propostes polítiques. Permeté una millor coherència política global, tant com a partit com en les distintes Administracions Públiques governades.

4.4 DESENVOLUPAMENT INSTITUCIONAL

Els i les socialistes considerem que les institucions públiques han de ser eficients i fortes per a poder exercir el lideratge en les societats en les que intervenen. Per a poder impulsar una economia sòlida que ofereixi cohesió a la gent, per a mantenir un Estat del Benestar que sigui garant de que tots puguem viure dignament i eliminar les desigualtats imperants.

Això comporta que les institucions han d'assolir el grau de desenvolupament necessari per al compliment d'aquests objectius. L'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears estableix l'arquitectura institucional de la nostra comunitat, en la que es determinen les competències i funcionament de cadascuna de les institucions que la formen. No obstant això, el compliment del que disposa aquesta norma bàsica del nostre funcionament, no ha tingut la profunditat necessària deixant importants aspectes del mateix encara pendents de desenvolupar.

Així doncs, institucions com els Consells Insulars, fonamentals a la idiosincràsia de la nostra política, han estat vistos per la ciutadania com administracions innecessàries en alguns casos per no tenir, precisament, la vertadera capacitat que l'Estatut els atorga com a autèntics governs de cadascuna de les Illes. La confusió entre aquestes institucions i el Govern Balear, així com la duplicitat competencial que en alguns casos es produïa ha fet malbé la imatge dels Consells i del propi executiu autonòmic aprofundint en la falta de confiança popular cap als polítics i les institucions.

Aquest desenvolupament institucional haurà de regir-se pels principis de cooperació, complementarietat, eficàcia i eficiència en les seves accions dirigides cap a la ciutadania. Evitant àrees fosques on es dupliquen o tripliquen les accions referides a les concurrències competencials.

L'esperit del nou Estatut d'Autonomia, igual que el nostre caràcter descentralitzador i federalista, ens ha de portar a impulsar la plena transferència de les competències als

consells insulars i a la mancomunitat de serveis municipals, per a fomentar l'eficiència al sector públic. L'evolució de la població a les diferents Illes i el desenvolupament de les diferents variables macroeconòmiques, ha fet que les relacions establertes en un primer moment entre les Illes no es corresponguin amb els pesos relatius de les mateixes a dia d'avui. Això provoca grans desigualtats en les inversions en la provisió de serveis públics als ciutadans i ciutadanes de les diferents Illes. En alguns casos, els respectius Consells Insulars s'endeuten per paliar, en part, aquestes mancances. Tot i que sigui un tema controvertit, hem de redefinir els paràmetres que defineixin els percentatges de repartiment entre les illes, de manera que garantim una major equitat en la provisió de serveis públics a la població de cada illa.

Els i les socialistes creiem en el desenvolupament i la plena aplicació d'una norma que estableix el marc fonamental des del qual es puguin portar a terme les polítiques garantits dels valors que impulsem. Això comporta evitar confusions polítiques, duplicitats administratives que generen ineficiències i aconseguir un major grau de desenvolupament autònom amb l'obtenció de les competències que corresponen a la nostra comunitat i que no han estat transferides, com la de Justícia.

5. UNES ESTRUCTURES DE PARTIT ADAPTADES ALS NOUS TEMPS I ALS NOUS OBJECTIUS

El 12 d'octubre de 1888 Pablo Iglesias escrivia un article titulat "*Organización, mucha organización*" i que acabava d'aquesta manera: "*Mientras estén dispersos o mal organizados, las reclamaciones de los obreros se perderán en el vacío. Serán escuchadas – y lo que importa más, atendidas - siempre que cuenten con una buena organización. Ya saben, pues, y no deben olvidarlo, donde reside su poder*".

Cent vint-i-tres anys després, el context organitzatiu d'un partit polític és, naturalment, molt distint però la necessitat segueix essent la mateixa.

L'onada de canvis arreu del món, els resultats electorals recents i l'esclat de la complexitat social contemporània marca aquest Congrés del PSIB-PSOE amb la necessitat de modificar estructures, canviar formes d'actuació i dissenyar un nou formulari organitzatiu en tota la seva configuració.

La innovació i el canvi, trets fonamentals en la nostra organització, han de donar resposta a les noves necessitats sorgides d'un complex entramat de mutacions socials que, a un ritme de gran dinamisme, es produeixen continuadament.

El que no pot canviar són els valors de fons, que han de ser la base de l'adequació del partit als nous temps. Uns valors que han estat descrits amb amplitud en els capítols precedents d'aquesta ponència.

L'esquerra, des de la balear a la mundial, ha d'inventar noves estratègies i nous objectius. Per assolir-los, ara més que mai, ha de comptar amb unes estructures de partit fortes i modernes, capaces de captar el sentit de la ciutadania i liderar els canvis que sorgeixen per tot arreu.

Paral·lelament, resulta fonamental fer-nos la següent pregunta: què aporta el partit a un/a militant? A més de plantejar-nos noves formes de participació adaptades al segle XXI, ens hauríem de plantejar també formes de relació basades en les relacions humanes en el sentit més ampli: la sensació de pertinença al grup (que implica una sensació d'empara); l'orgull de sentir-te part d'un grup amb una ideologia i una manera de vida en la que creus i

la qual t'identifiques... Cada vegada més, en molts d'àmbits, es defensa la introducció de factors emocionals i personals en l'èxit d'un projecte de grup.

5.1 AFRONTAR EL PROCÉS D'INDIVIDUALITZACIÓ DE LA NOVA SOCIETAT

La tasca és extremadament complexa i complicada perquè també ho és la circumstància social. De cara a recuperar el lideratge polític i sentir les pulsacions de la ciutadania, els i les socialistes haurem d'encarar una de les mutacions socials més evidents dels temps actuals: el procés d'individualització, a no confondre amb la cultura de l'individualisme.

La individualització ens mostra que les vides de les persones són ja avui molt menys estandarditzades, menys previsibles i menys seguidores d'un guió preestablert. Individualització vol dir pluralitat ètica i cultural. Vol dir filosofies i processos crítics purament personals. Vol dir la multiplicació de les anomenades classes socials fins arribar a la unitat indivisible, que és l'individu. La classe mitjana ja no és compacta.

Les distribucions que fins ahir la sociologia ens feia de la classe mitjana (alta, mitja, baixa) ja no serveixen. Cada grup s'ha desfet en altres subgrups i així successivament, fins a arribar a itineraris personals, vitals i culturals, inclassificables. Haurem d'estudiar molt bé els canvis socials d'aquests darrers anys i acordar la nova composició col·lectiva per acabar concretant la nostra població prioritària sense perdre de vista els nostres orígens de defensa dels treballadors i treballadores.

La generalització de l'Estat de Benestar i l'augment de la qualitat de vida fruit de les polítiques progressistes dels darrers anys han provocat una difuminació de l'antiga estructura de classes, ampliant els beneficis i drets dels treballadors i treballadores. Però aquesta millora no ens ha de dur a perdre de vista que existeixen encara moltes diferències que provoquen una manca molt gran d'igualtat d'oportunitats, que fan, encara avui, no pensar en horitzons de futur iguals per tothom.

Si bé és cert que en les darreres dècades la societat s'ha atomitzat, també és cert que hem entrat en una profunda crisi que ha dut als ciutadans i ciutadanes a veure perillar els seus drets i la seva estabilitat econòmica. Això, indubtablement, aproparà els ciutadans i ciutadanes per un procés empàtic que pot crear una major solidaritat i objectius comuns en front del més poderosos. En aquest sentit, l'esquerra ha de tenir un paper fonamental.

En tot cas, és necessària una estructura amb un alt grau d'organització interna que permeti la diversitat, la dispersió, la variació en formes de relacionar-se, en continguts i en tipus d'interlocutors. El Partit ha de ser, a la vegada, un únic interlocutor i moltes cares diferents. En definitiva, un repte colossal al qual li hem de fer front des del prisma de la reflexió política i també dels aspectes organitzatius.

5.2. ACTORS PRINCIPALS D'UNA XARXA PLURAL

La nova onada del procés de democratització és la participació, la proximitat i l'aprofundiment democràtic en forma de més transparència i igualtat d'oportunitats. En aquest sentit, el PSIB PSOE ha de reflectir allò que volem per a la nostra societat i ampliar els mecanismes per a la participació i la rendició de comptes.

Tenim davant una societat més diversa i informada i al mateix temps més fràgil. Les organitzacions modernes ens marquen un camí. S'organitzen de manera flexible, en xarxa, amb unitats funcionals que es fan i es desfan segons les necessitats. Les velles formes organitzatives de piràmide fixa i organització immutable ja no són d'aquests temps perquè no poden arribar als nivells de productivitat, competitivitat i eficiència requerits.

La productivitat, mesurada en termes polítics d'esquerra, és incloure cada vegada més ciutadans i ciutadanes en el procés polític progressista i en la defensa dels valors cívics. Ciutadans i ciutadanes informats i compromesos amb aquesta idea. Per assolir-la, ja no val una única organització vertical sinó una xarxa d'activitats, estructurades en grups de distints volums, cadascuna amb la seva especialització funcional i que tenen entre elles una relació de connexió i cooperació.

L'objectiu de futur ha de ser constituir-se en actor principal d'una xarxa plural, amb milers d'actors complementaris que s'intercanvien informació, idees, decisions i accions.

El Partit Socialista ha de canalitzar les oportunitats que ofereix el seu propi context, aquesta xarxa plural de sensibilitat progressista. No debades, parlem d'un entorn amb el que ha de reconnectar. Per suposat, és fonamental que entre els distints actors hi hagi una relació de cooperació i objectius comuns, compatible amb certa autonomia. Persones que, des de les seves especialitzacions, generin sinèrgies que les facin avançar conjuntament.

Les diferències entre aquest disseny ideal i la realitat d'avui és immensa. Hi ha un llarg camí que haurem de recórrer amb paciència, generositat i conscients que tot no es pot aconseguir el primer dia ni canviar en un tres i no res. La transformació, si volem que sigui efectiva i que no descarrili, ha de seguir el seu camí i el seu temps.

Hem de tenir en compte que el Partit Socialista començarà l'any 2012 havent perdut l'avantguarda ideològica i social que l'ha caracteritzat des de la transició democràtica. Ja no és el principal referent per una majoria de la ciutadania com ho ha estat durant molts d'anys. Però també és cert que aquesta mateixa majoria cerca propostes noves i innovadores que permetin avançar en el canvi social. Els partits progressistes estem obligats a caminar una passa davant la societat, obrint nous camins i, adoptant el paper de pioners socials.

Aquest és l'objectiu: la recuperació del lideratge social mitjançant l'adaptació de la nostra organització, el funcionament i les relacions a les necessitats del segle XXI.

5.3. MANUAL DE TRANSFORMACIONS

A l'hora de davallar a la pràctica i començar a forjar un projecte de transformació apareixen cinc grans àrees temàtiques que donen cabuda a gran part de les necessitats per assolir els següents objectius: comunicació, participació i transparència, la cultura de la rendició de comptes, les relacions amb col·lectius socials, modernització d'estructures i formació.

5.3.1. Comunicació

Els canvis globals més importants es mouen actualment a l'àrea de la comunicació i, en conseqüència, s'ha d'establir una estratègia de manteniment continu de les millors fórmules en cada moment i en cada situació.

Es constituirà un grup de treball que reuneixi tot el coneixement professional del partit en comunicació i difusió, tant convencional com en 2.0, que elabori un Pla global de Comunicació, el posi en marxa i en faci el seguiment.

S'ha de reforçar la figura del portaveu del partit, que hauria d'estar al front d'un grup de resposta política immediata i que col·laboraria amb els portaveus a les institucions.

En el Partit Socialista tenim la responsabilitat de donar a conèixer la nostra tasca a les institucions, independentment de que governem o siguem a l'oposició. Hem de crear els nostres propis i/o consolidar canals d'informació i de comunicació amb els recursos humans i materials dels que disposem, fent especial esment a les noves tecnologies 2.0.

Per tal d'assolir una millor eficàcia comunicativa, les executives podrien programar les activitats de presència territorial i sectorial dels grups institucionals, conformant una agenda única de presència territorial i sectorial del partit, que tindria més repercussió mediàtica i social.

Hem de cohesionar l'organització amb un bon sistema de comunicació interna i aconseguir que tota la informació rellevant flueixi entre la militància. En aquest sentit, s'hauran de configurar els canals de comunicació interna tant pel que fa a la comunicació com al debat polític, tenint en compte que hi ha una important franja de la militància que no utilitza – o ho fa molt esporàdicament - Internet.

Tots els òrgans del partit, tant executius com consultius, publicaran a la pàgina web del partit les seves convocatòries juntament amb l'ordre del dia. Així mateix, publicaran les actes públiques de les sessions amb els assumptes tractats i els acords adoptats. Per tal circumstància, la pàgina web del partit comptarà amb un apartat d'accés restringit només a militants.

Els càrrecs públics i orgànics faran ús de forma habitual de les diferents xarxes socials. Serà precís que les mantinguin actualitzades i que informin de la seva gestió. Les xarxes socials ens permeten una comunicació directa i sense intermediaris entre la ciutadania i el PSIB-PSOE. Per això es fa necessari una campanya específica de formació a la militància sobre el seu ús. A més, s'ha de definir una estratègia 2.0 conjunta entre els càrrecs institucionals, orgànics i els militants de base.

5.3.2. El foment de la participació i la transparència

És necessari desenvolupar un nou model d'organització més obert i de caràcter més modern, transparent i horitzontal, que serà concretat en un Pla de Participació del PSIB-PSOE, que englobarà totes les actuacions que vinculen tant als i les militants i simpatitzants així com a tots aquells ciutadans i ciutadanes que vulguin col·laborar.

Aquest pla es basarà en uns pilars genèrics essencials: la informació, la consulta, la deliberació, la presa conjunta de decisions, el respecte per la discrepància i l'admissió de queixes. Igualment, contemplarà l'elaboració d'un manual de funcionament de les agrupacions locals, per tal d'afavorir la sistematització dels processos interns de la pròpia agrupació (convocatòria d'assemblees, elaboració d'actes...) i propostes de millora de les relacions amb el context.

De portes endins, hem d'assegurar la participació de tots i cadascun dels i les militants i els i les simpatitzants per construir el partit des de les bases. En aquest sentit s'ha de donar molta importància als criteris de les agrupacions locals, molt més properes a la realitat diària i en contacte directe amb la ciutadania.

S'articularen eines digitals, utilitzant les xarxes socials o espais web on els i les militants puguin debatre i opinar sobre les polítiques i actuacions del partit. Es valorarà la possibilitat d'obrir la participació als i les simpatitzants, mitjançant una regulació específica.

Al mateix temps, s'han d'impulsar sinergies que permetin una major i millor implicació del conjunt de persones que, en el si del projecte socialdemòcrata, comparteixen un conjunt de valors i interessos comuns. Quantes més siguin aquestes aportacions, major debat intern es genera, enriquint el discurs i ampliant-ho a tots els àmbits.

Per tal d'assolir aquests objectius, s'han de modernitzar els mecanismes interns de participació al partit, afavorint el poder lateral i horitzontal en un debat d'idees i posicionaments polítics i socials de caire permanent als i les socialistes als que, tradicionalment, ens ha resultat difícil interactuar amb la societat.

També hem d'analitzar sistemàticament les expectatives de la societat i escoltar a la ciutadania mitjançant mecanismes actius de participació per tal que les nostres polítiques siguin el resultat de les opinions dels i les simpatitzants, afiliats/des i de la ciutadania més pròxima. En aquest sentit, el Partit Socialista ha de posar en marxa nous projectes, com les assemblees obertes i les conferències ciutadanes a nivell local i insular. Entre aquests mecanismes actius de participació es trobarà la celebració, com a mínim, d'una assemblea anual representativa de la societat i el partit que, mitjançant diàleg i el debat, discuteixi la gestió del partit i proposi línies d'acció política al voltant dels principals problemes socials de la nostra Comunitat.

Per tal d'assegurar la transparència i la participació a tots els àmbits del partit s'haurà de nomenar persones que, als diferents òrgans, vetllin especialment per garantir la màxima participació dels i les militants i perquè la informació sobre qualsevol procés estigui disponible a tots els i les militants.

En paral·lel, és imprescindible que el nostre sigui un partit transparent i obert a la ciutadania i fer públiques qualsevol tipus de dades econòmiques referents al nostre funcionament. Qüestions com la procedència dels diners per les campanyes electorals, les subvencions estatals i la descripció de la inversió d'aquest diners són necessàries si volem caminar cap a un model de partit de total transparència. D'aquesta manera, quan governem a les diferents institucions, podrem dur a terme polítiques de transparència semblants i coherents amb la nostra forma de funcionar.

En aquest marc serà elaborat un índex de transparència, és a dir una sèrie d'indicadors sobre l'activitat del conjunt del partit, mitjançant el qual les executives i altres òrgans del partit i representants institucionals rendirien comptes anualment en els òrgans adients. Aquesta informació també es posarà a l'abast de la ciutadania.

Les executives de les agrupacions territorials posaran a disposició de la militància els censos actualitzats de militants i simpatitzats, en el seu aspecte numèric. A més, en els casos en que el o la militant participi en els diferents congressos del nostre partit, es donarà accés perquè pugui conèixer el cens d'electors, d'acord amb la disposició addicional setena dels Estatuts Federals.

És imprescindible seguir impulsant la cultura del debat i del dret a la discrepància en el partit en un clima de respecte i llibertat. El nou model d'organització ha d'estar obert a totes les opinions i a totes les sensibilitats des de la consideració que aquells que opinen diferent ens enriqueixen amb el seu punt de vista i ens ajuden a crear el nostre argumentari.

Les assemblees del partit haurien d'obrir les portes a tots els i les simpatitzants, militants de Joventuts Socialistes, amb veu i sense vot, així com als ciutadans i ciutadanes que ho sol·licitin. En aquest cas s'arbitraria la normativa corresponent. D'igual forma els òrgans restants del partit també podrien ser participats, segons l'arbitri del Consell Polític.

Per tal d'aprofitar totes les energies i capacitats de persones del partit o en la seva òrbita, seria convenient posar en marxa un programa de manteniment i rescat de totes les persones amb coneixements i experiència. En aquest sentit, és convenient fomentar la participació i l'assessorament dels antics secretaris generals - que ja formen part del Consell Polític - en tots aquells assumptes que la Comissió Executiva consideri d'especial rellevància. Han d'assolir importància els perfils professionals dels i les militants, prenent

en consideració la seva especialització per poder comptar amb les persones adequades ateses les seves capacitats i experiències. També s'ha d'afavorir el funcionament de les comissions sectorials i garantir la creació lliure de grups de treball especialitzats, estables i permanents, en el si de les agrupacions.

El Comitè d'Ètica recollirà entre les seves competències el concepte de Sindicatura dels Militants, que garanteixi l'emparament i la informació als òrgans pertinents sobre les eventuais demandes dels i les militants en relació al funcionament del partit en el marc estatutari i reglamentari. A més, cal adquirir un compromís amb la societat on es posi de manifest una resposta contundent per part dels òrgans interns del nostre partit, en aquest cas el Comitè d'Ètica, en els supòsits de delictes de corrupció.

L'elecció dels i les caps de llista a qualsevol institució es decidirà pel sistema de primàries, tal i com estableixin els reglaments federals del PSOE.

Executives i grups institucionals han de constituir equips de feina coordinats però diferenciats. La coincidència entre càrrecs públics i orgànics s'hauria de limitar a l'estricta nivell d'assegurar els objectius i la coordinació política.

Les aportacions econòmiques dels i les militants i càrrecs institucionals al partit han de ser la base del seu finançament i, per tant, el partit vetllarà per la seva recaptació. La Mesa del Consell Polític serà assabentada dels càrrecs públics que no realitzin les aportacions acordades, sempre que no tinguin raons fefaents i degudament justificades davant la Secretaria d'Organització. En aquest sentit, s'habilitaran fórmules per alleujar a aquelles persones que travessen dificultats econòmiques. Per altra banda, i per tal que cap persona hagi de deixar de ser militant per no poder pagar la quantia de la quota, caldria implantar un sistema flexible de quota que s'adapti a qualsevol situació personal amb la introducció de certs mecanismes de progressivitat. D'aquesta forma es podria recuperar els i les militants que ho han deixat de ser per motius econòmics.

Per altra banda, qualsevol càrrec (electe, de govern o orgànic) que tingui un sou per exercir en nom del Partit Socialista haurà de presentar una declaració de béns abans i després d'exercir el càrrec a la comissió revisora de comptes.

En el marc econòmic també apareix com necessari engegar una reforma del sistema de finançament de les agrupacions locals que són els elements essencials de l'estructura del partit.

5.3.3. Per una major implantació social.

Els darrers anys hem vist com els i les socialistes perdíem part de la nostra influència social. És molt important la redacció d'un Pla Estratègic que, sense les rigideses organitzatives actuals, ens acosti a col·lectius, grups i ciutadans/es per recuperar el carrer. De fet, les sectorials són els estaments que més integrats estan amb les persones d'aquests col·lectius. Sectorials com: educació, tercera edat, treball, sanitat, turisme, col·lectius de caire social, etc ..., totes aquelles que ens apropin a la ciutadania, han de ser creades o reactivades amb nous elements organitzatius més eficaços i ser més visibles. En paral·lel s'ha de tenir en compte que la militància i els nostres càrrecs institucionals, especialment el centenars de regidors/es conformen els actius més importants de relació amb aquests col·lectius.

El nostre partit ha de ser proactiu per enfortir el teixit associatiu i la societat civil. Ha d'impulsar la generació de la cultura, la reflexió col·lectiva i dels hàbits participatius entre la ciutadania sobre els assumptes que siguin objecte d'aquest processos, garantint la pluralitat, el rigor, la transparència informativa i la veracitat.

Hem de desenvolupar el concepte de militància social per tal de dur l'iniciativa en les relacions amb la ciutadania més enllà dels canals institucionals i abordar accions d'intervenció directa dels ciutadans i ciutadanes en els processos de presa de decisió política. Això és la democràcia continua.

L'obertura del partit a la societat ha d'estar presidida per una consciència permanent d'autocrítica constructiva per saber en cada moment on som i on hem d'estar per servir millor a la ciutadania des dels nostres ideals. La nostra relació amb la societat civil es mantindrà de forma dialèctica, és a dir escoltant i admetent o rebutjant les seves propostes de forma raonada.

S'han d'actualitzar els canals d'atenció a la ciutadania i a les organitzacions, que han de poder ser atesos amb totes les garanties i en temps prudencial. A més, aquests serveis podrien estar regulats en base a uns estàndards de qualitat del sistema, públics i reconeguts, perquè la informació facilitada sigui homogènia.

Hem de fomentar i facilitar informació útil i fiable: es donaran a conèixer a la ciutadania i als i les militants els informes o memòries anuals que recullen l'activitat que desenvolupen i els resultats de la seva gestió.

La ciutadania té dret a formular queixes i suggeriments al partit en els termes que s'estableixin. Els òrgans del partit, en conseqüència han de rebre i tramitar les queixes i suggeriments.

Es promourà la realització de trobades amb els ciutadans i ciutadanes fora de les nostres instal·lacions, de forma oberta i directa, per donar a conèixer el partit i les nostres iniciatives.

El PSIB-PSOE, per a la seva eficaç actuació, necessita tenir tota la informació possible adequada i actualitzada. Per tant és recomanable la creació d'un observatori social del partit que tingui per missió la recopilació i anàlisi de tota informació pertinent que faciliti la correcta presa de decisions i d'iniciatives en tots els àmbits; facilitant l'obtenció d'informació qualitativa i quantitativa, i la investigació social permanent. La Fundació Gabriel Alomar és l'àmbit ideal per aquesta tasca.

5.3.4 La rendició de comptes

La cultura de l'avaluació i la rendició de comptes, des de la idea de la separació i la independència de funcions, s'ha d'impulsar en tots els òrgans del Partit. En aquest sentit hem de ser reflex del que volem per a la nostra societat i ampliar els mecanismes per al seguiment de l'assumpció de la transparència.

Aquests mecanismes de control han d'estar formats pels diferents òrgans del partit; congressos, consell polític, assemblees, comitè de comptes, comitè de garanties, comitè d'ètica, etc. que han de ser garants del compliment dels estatuts i dels plans de treball projectats per les executives. Alhora cal sumar les possibilitats que ens donen les noves tecnologies de la comunicació i traslladar la informació dels resultats d'aquests controls, tant als i les militants com a la societat. Igualment la gestió de les idees el nostre partit ha de ser transparent i sumar la participació dels membres del partit i de les persones que integren la societat tant a nivell individual com col·lectiu, apostant per l'obertura als nous mecanismes de comunicació directa.

En aquest sentit, s'hauria d'incrementar la independència dels Consells Polítics en la seva funció de control a l'Executiva, sense perdre de vista el principal objectiu que és el de marcar i fixar la línia política del partit. La Mesa Permanent d'aquest òrgan establirà la seva

agenda de reunions i temes a tractar d'acord amb la Comissió Executiva però amb total autonomia atès que és l'òrgan de debat polític per excel·lència. Igualment, tindrà potestats suficients per impulsar l'avaluació de l'acompliment de l'executiva, entre d'altres, a nivell programàtic i pressupostari. En aquest sentit, les noves executives hauran de presentar, a l'inici del mandat, el seu pla de feina per tal que el Consell Polític pugui fer-ne el seguiment oportú i demanar la informació que trobi pertinent.

La tendència ha de ser la d'aproximar la funció dels Consells Polítics a la dels parlaments en relació amb el paper dels executius i/o governs. En aquesta línia s'ha d'obrir la possibilitat de que qualsevol militant pugui fer propostes o preguntes i que el Consell Polític les debati o contesti. Aquesta fórmula hauria de quedar integrada a la normativa de funcionament dels Consells Polítics.

5.3.5 Modernització de les estructures de partit

És indispensable fer un pla de modernització de les estructures del partit per dotar-lo de més fortalesa i, a l'hora, més flexibilitat per afrontar els nous temps. Les darreres eleccions ens han demostrat el nostre grau de feblesa en comparació amb els nostres oponents. El Partit Socialista ha deixat de ser un partit atractiu pel jovent. És necessari tenir molt més en compte la problemàtica dels i les joves a tots els nivells. Per això mateix és important que es compti amb les Joventuts Socialistes de les Illes Balears a l'hora de la modernització de les estructures del partit.

Una de les eines per enfortir el partit hauria de ser una nova campanya de captació d'afiliats basat en una acció de tota la militància, amb un estudi previ del públic objectiu (des de dones a joves, des de persones majors a treballadors) i la definició clara del missatge que li hem de fer arribar. Més del 75% de nous afiliats i afiliades ho són per recomanació de militants. La probabilitat d'afiliar-se a un partit és 3 vegades major si es demana a la persona directament. Això també servirà per valorar les agrupacions més capaces d'augmentar militància.

En paral·lel, seria precís la millora del sistema d'acolliment als nous i noves militants. El canal més efectiu és la preparació d'un protocol específic que serà transmès a les agrupacions, connectat amb el Pla de Formació Inicial. En aquest àmbit seria adequat reinstaurar la figura de l'afiliat tutor que es fa càrrec, personalment, de l'acolliment i la integració d'un nou arribat. És el seu punt de referència. És necessari que el nou militant sigui format sobre el funcionament intern del partit de forma ràpida des de la seva afiliació perquè se senti integrat i amb ganes de col·laborar des del primer moment i senti que forma part del partit. El nou militant ha de sentir que l'estructura del partit comptarà amb ell o ella i que les seves opinions i implicació serà escoltada.

És precís racionalitzar i aprofitar les infraestructures existents partint de les Agrupacions físiques i, al menys, una Agrupació Virtual a cada una de les Illes. Un equip haurà de dissenyar el model d'Agrupació Virtual i la posta en marxa.

Igualment, hauria de ser possible l'elecció, per part del/la militant, de l'Agrupació on desenvolupar la seva tasca atenent a l'àmbit de feina, influència, etc. La possibilitat de mantenir una estructura a la xarxa, oberta i participativa, permetrà un acostament inicial als simpatitzants més actius, amb la finalitat d'incorporar-los a la dinàmica de debat, reflexió i anàlisi. Així, no tindrà necessitat de tenir el vincle físic amb les agrupacions tradicionals, que en moltes ocasions impedeix la participació activa de milers de persones que comparteixen el nostre ideari, a causa les barreres que encara existeixen i no hem sabut trencar.

Les xarxes socials, propicien noves formes de participació, desconegudes fins ara. En aquest context sorgeix la cibermilitància, que no és altra cosa que la forma que té el/la

militant o simpatitzant de contribuir al compliment dels valors, ideals i objectius del partit a través de les eines que ens facilita la Web 2.0. Militància activa i compromesa que es desenvolupa a Internet, però militància que els i les socialistes haurem de ser capaços d'organitzar i articular. S'han d'utilitzar iniciatives amb l'estil de "*Debat en Xarxa*" com una eina de comunicació, participació i transparència entre tota la militància del PSIB-PSOE. Així mateix, aquestes eines s'han d'entendre com a qualsevol òrgan del partit.

Atesa l'aposta per una organització moderna resulta indispensable implantar un nou Pla de Qualitat que incorpori eines que facilitin la planificació, la definició de processos, l'escolta de la veu de la ciutadania, la gestió eficient dels recursos humans l'avaluació i la rendició de comptes. És necessari establir mecanismes interns de funcionament al PSIB-PSOE més moderns i que es fonamentin en el compliment d'objectius concrets que són el desenvolupament particular de les polítiques generals i línies d'actuació. En aquest camí de l'organització de qualitat, les sectorials i grups de treball/s han de ser més flexibles i participatius, amb el clar objectiu de que al si del partit es generi un debat especialitzat d'idees i plantejaments.

En el nou model d'organització la incorporació de les noves tecnologies hauria de ser una senya d'identitat. De la mateixa manera, i vinculat amb el concepte anterior, s'haurien d'implantar els principis de l'Administració electrònica en el si del partit. Això obri la possibilitat de realitzar de forma eficient, mitjançant Internet, sol·licituds d'informació, tràmits administratius i la participació en la presa de decisions.

Per tal d'aprofitar totes les potencialitats de la militància és necessari comptar amb un registre sectorial dels coneixements o habilitats de cada militant per tal de facilitar la necessària especialització de les tasques derivades de l'activitat política. Al mateix temps, caldrà idear un marc adient on els i les professionals externs/es s'hi puguin sentir còmodes. S'ha de repensar la visibilitat de les Sectorials com a un centre únic de pensament i reflexió. Un "*think tank*", un lloc on el partit pugui beure i veure pensament. Una plaça o àgora on professionals no pertanyents a la nostra organització puguin venir a fer una xerrada, donar formació o intercanviar coneixement.

5.3.6 La formació de la militància i de nous quadres.

El PSIB-PSOE ha d'invertir en formació i desenvolupament pràctic dels coneixements dels seus membres. Les persones que tenen o han tingut responsabilitats orgàniques o institucionals han d'estar predisposats a actualitzar els seus coneixements i habilitats. També han de fer seves les estratègies de desenvolupament de pedagogia política i de comunicació. La formació continuada dels i les militants, si no obligatòria, ha de ser desitjable i s'hauria d'estendre a una franja de simpatitzants. Les Secretaries de Formació, amb una pauta comú, haurien d'impulsar aquest objectiu formatiu.

Les solucions organitzatives, les de gestió, les tècniques i fins tot les polítiques tenen un grau de complexitat que requereix persones molt preparades. En conseqüència el PSIB-PSOE s'esforçarà en mantenir un òptim nivell de formació permanent dels seus i les seves militants i càrrecs públics i orgànics de totes les Illes.

Un partit com el nostre, amb vocació de Govern, ha de tenir un bon equip de quadres especialitzats en cadascuna de les matèries. En conseqüència s'hauria de fer una especial incidència en la formació de la franja de militants 18-40 anys, que han de garantir el nivell de qualitat del partit en els propers anys.

S'estudiarà la factibilitat de posar en funcionament un "Màster de Direcció Pública", amb aval universitari, compostat per les disciplines i continguts relacionats amb la tasca institucional i orgànica: economia productiva, gestió del pressupost, legislació, idiomes estrangers, comunicació i altres matèries. Per a l'organització d'aquest Màster, la Fundació

Gabriel Alomar també apareix com l'ens més apropiat. Es valoraria el seguiment d'aquest Màster a l'hora de promocionar militants a càrrecs orgànics i seria molt convenient fer-ho també en els públics. La Fundació Gabriel Alomar ha de ser l'eina bàsica de formació, descentralitzada i amb participació territorial a totes les Illes. Hauria de convertir-se en un referent de temes com la transparència, la nova economia, l'Estat del Benestar i la qualitat democràtica. També seria interessant que creés un banc de bones pràctiques orgàniques.

El currículum formatiu i professional, així com el compromís i l'activisme social i les capacitats personals han de constituir un mèrit de pes a l'hora de la promoció a càrrecs orgànics i institucionals.

DISPOSICIÓ ADDICIONAL ÚNICA

El 12è Congrés del PSIB-PSOE aprova els seus Estatuts, que estan plenament en vigor, sense perjudici de la necessària aplicació de les conclusions que seran aprovades a la Conferència que, sobre organització i estatuts, ha convocat el 38è Congrés Federal. Les eventuais adaptacions en el funcionament del PSIB-PSOE derivades dels acords de l'esmentada Conferència seran aprovats pel Consell Polític del PSIB-PSOE, prèvia consulta a les Comissions Executives de les Federacions Insulars.